

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Miejskowa:

z odsyłką

pocztą:

Na rok . . 10 rsr.

„ 6 miesięcy 5 „

„ 3 miesiące 2 „ 50 k.

„ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata Miejskowa:

bez odnośnienia:

Na rok . . 8 rsr.

„ 6 miesięcy 4 „

„ 3 miesiące 2 „

„ 1 miesiąc — 67 k.

Za odnośnienie dopłaca

się 5 kop. miesięcznie.

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu w księgarni M. Wolfa w Gościńnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w Moskwie, w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop. — Oddzielne numery sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do umieszczenia tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji nie później jak o godzinie 9-ej rano. — Listy przyjmują się tylko frankowane.

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PROCU PNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

SPIS RZECZY.

Działania rządu: Ustawa warszawskiego towarzystwa ubezpieczenia od ognia (d. c.). — Nominacja. — Order. — Najwyższy rozkaz. — Magistrat m. Warszawy. — **Przegląd polityczny** Telegramy i wiadomości telegraficzne. — **Dział miejscowy:** Uroczystość. — Kronika kościelna. — Jarmark wełniany. — Otwarcie szkoły. — Kurjerek. — Pogoda. — **Wiadomości zagraniczne:** Wybryki krakowskie. — Austerja. — Niemcy. — Francja. — Włochy. — Hiszpania. — Portugalia. — Anglja. — Ameryka. — **Udział przemysłowców, fabrykantów i rękodzielników Królestwa, w wszechrosyjskiej przemysłowej wystawie w St. Petersburgu w roku 1870 (d. c.).** — **Przewodnik Warszawski:** Instytut leczniczy drów Podowskiego i Kadłera, i t. d.

Ustawa warszawskiego towarzystwa ubezpieczenia od ognia. (Najwyżej zatwierdzona 1 maja 1870 r.)

(Dalszy ciąg; patrz N. 118).

Rozdział III. Zarząd towarzystwa, jego prawa i obowiązki. § 27. Skoro tylko rozbrana zostanie cała ilość akcji, chociażby przed upływem w § 17 zakreślonego 6-go miesięcznego terminu, i zebrany kapitał będzie wynosił nie mniej 1,000,000 rsr., to ustanawia się bezzwłocznie zarząd towarzystwa, składający się z 5 dyrektorów, wybranych przez założycieli z ich łona, z tym warunkiem, że z liczby pięciu dyrektorów, dwóch wybiera się tylko do czasu pierwszego ogólnego zgromadzenia akcjonariuszów, od którego będzie zależało wybranie albo tych samych dyrektorów, albo ze swego łona dwóch nowych do końca pierwszego pięciolecia. Z liczby dyrektorów ogólne zgromadzenie wybiera jednego na prezesa towarzystwa.

§ 28. Wybrani na pierwszy raz dyrektorowie, pozostają na tej posadzie w ciągu pięciu lat; po upływie tego terminu, corocznie wychodzi jeden z nich, za ogólną ich zgodą albo losem, a na miejsce jego, ogólne zgromadzenie wybiera nowego. Wychodzący dyrektorowie mogą być na nowo wybrani.

§ 29. Na dyrektorów zarządu mogą być wybierane osoby mające na swe imię nie mniej 100 akcji, które przez cały czas zajmowania przez akcjonariusza posady dyrektora, nie mogą być ustępowane innemu osobom, i zachowują się w kasie towarzystwa.

§ 30. Na wypadek choroby, długich wydaleń się, i innych słuszných przyczyn, pozbawiających dyrektorów możności spełniania przyjętego przez nich na siebie obowiązku, zarząd ma ciągle dwóch zastępców, którzy wybierani są na tej samej zasadzie co dyrektorowie, i zastępują tych ostatnich podczas ich nieobecności, przyczem zastępcy obowiązani są wniesić 100 akcji. W razie zupełnego wyjścia którego z dyrektorów, zastępca pozostaje na jego posadzie do terminu pozostałego do skonczenia służby zastąpionego dyrektora. Zastępcy objawiający obowiązki dyrektorów, używają wszystkich praw, tym ostatnim przysługujących. Uwaga. Ponieważ obecność trzech dyrektorów, według ogólnie przyjętego zwyczaju, jest dostateczną do ważności postanowień i rozporządzeń zarządu, przeto zastępcy powoływani są do takowego tylko w tym wypadku, kiedy nie ma trzech dyrektorów, dla uzupełnienia tej liczby.

§ 31. Do zarządzania bieżącymi sprawami, zarząd mianuje zarządcę czynności, który stale zasiada w kantorze zarządu i działa na podstawie osobnej instrukcji, mającej być ułożoną przez zarząd i zatwierdzoną przez ogólne zgromadzenie.

§ 32. Zarząd towarzystwa znajduje się w m. Warszawie.

§ 33. Zarządowi towarzystwa pozwala się mieć pieczęć z napisem nazwy nadanej towarzystwu.

§ 34. Obowiązki zarządu są następujące: a) oznajmienie terminów wpłat uzupełniających na akcje (§ 19) i wydawanie akcji w zamian kwitów udzielonych przy otrzymaniu pierwszej wpłaty; b) zarządzanie interesami i kapitałami towarzystwa, na ściślejszej podstawie ogólnych przepisów i szczegółowych przepisów zawartych w niniejszej ustawie, układanie przygotowanych wniosków co do odłączenia kapitału zapasowego i wyznaczania dywidendy, odłączanie kapitału na kupno ruskich poręczonych przez rząd papierów procentowych i same ich kupno; układanie tablic premii i najwyższych granic sum, które to tablice podlegają zatwierdzeniu ogólnego zgromadzenia; przyjmowanie lub odmawianie proponowanych ubezpieczeń i wyznaczanie wynagrodzeń za straty od pożaru, i w ogóle korespondencja i wszystkie rozporządzenia dotyczące interesów towarzystwa i obrotów jego kapitału; c) staranie o pomyślny rozwój czynności towarzystwa; d) czuwanie nad regularnem prowadzeniem buchalterji, zachowywaniem sum w kasie, i urządzeniem kantoru na wzór porządnego domu handlowego, jak również rewizja sum nie mniej jak raz co miesiąc; e) mianowanie i uwalnianie wszystkich służących w zarządzie budowniczych i agentów w gubernji, wyznaczanie im płacy lub wynagrodzenia, zaopatrywanie ich w instrukcje, zatwierdzanie przedstawień o ich nagradzaniu jak również postanowienia o ściganiu ich sądowe za nadużycia, i wyznaczanie pełnomocników, zastępujących towarzystwo w sądach; f) wyznaczanie, oprócz zwykłych rocznych, nadzwyczajnych ogólnych zgromadzeń akcjonariuszów, dla rozstrąszenia kwestji, których rozstrzygnięcie przewyższa władzę zarządu.

§ 35. Do szczególnych obowiązków zarządzającego czynnościami należy: wprowadzanie w wykonanie postanowień zarządu: zawiadywanie kantorem towarzystwa, osobiste czuwanie nad prowadzeniem kasy i ksiąg przez wszystkie osoby służące w kantorze; układanie instrukcji dla agentów zatwierdzanych przez zarząd; rewizja czynności agentów, obrachunki z nimi i w ogóle prowadzenie bieżących czynności towarzystwa.

§ 36. Dyrektorowie zbierają się na posiedzenia w zarządzie w miarę potrzeby, ale nie mniej jak raz na tydzień.

§ 37. Na posiedzeniu zarządu powinno znajdować się nie mniej jak trzech dyrektorów. Sprawy rozstrzygają się większością głosów, a przy równości głosów, głos prezesa daje przewagę. Na posiedzeniu zarządu zasiada zarządzający czynnościami, ale bez prawa głosu.

§ 38. Wszystkie na mocy § 37 przyjęte postanowienia zarządu i przedsięwzięte przezeń w granicach nadanej mu władzy działania, mają moc obowiązującą dla towarzystwa. Za działania przeciwne prawu lub niniejszej ustawie, uczestniczący w nich dyrektorowie odpowiedzialni są przed towarzystwem osobiście i całym swym majątkiem, na ogólnej podstawie praw obowiązujących.

§ 39. Dyrektorowie zarządu, ajenci, komisanci i pełnomocnicy w żadnym razie nie zdają sprawy nikomu, prócz zarządu, za poszukiwania i badania, jakie uznają za właściwe przedsiębrać co do następujących strat w przedmiocie ubezpieczenia od ognia; również nie są odpowiedzialni ani osobiście, ani własnym swym majątkiem za niespełnienie

przyjętych przez towarzystwo na siebie zobowiązań.

§ 40. Dyrektorowie za prace pod względem zawiadywania interesami towarzystwa, otrzymują każdy po 1 procent od czystego zysku pochodzącego właściwie z premii ubezpieczeń. Procenta zaś przypadające na kapitały zakładowy i zapasowy, znajdujące się tak w papierach procentowych, jak i w zakładach kredytowych, do rachuby tego zysku nie wchodzi. Jeżeli wyznaczone dyrektorom roczne wynagrodzenie będzie łącznie mniejsze niż pięć tysięcy rubli, to z dochodów towarzystwa przeznacza się na wynagrodzenie dla dyrektorów suma uzupełniająca do 5,000 rsr. Uwaga. Zarządzający czynnościami za ciągłe prace w kantorze zarządu, otrzymuje stałą roczną płacę, wysokość której oznacza zarząd towarzystwa, za zatwierdzeniem ogólnego zgromadzenia.

§ 41. W dokonywaniu wydatków, zarząd kieruje się wskazówkami zawartymi w niniejszej ustawie i rocznym budżetem, zatwierdzanym przez ogólne zgromadzenie. Uwaga. W początku każdego miesiąca dyrektorowie rewidują księgi, kasę i wszystkie dokumenta za ubiegły miesiąc.

§ 42. Wpływające do zarządu sumy, nie wymagające bezzwłocznego użycia, wnoszą się, według uznania zarządu, do jednego z zakładów kredytowych na imię towarzystwa, lub używają się na kupno ruskich rządowych papierów procentowych, jak również akcji i obligacji, dochód od których poręczony jest przez rząd. Kupione bilety i w ogóle wszystkie dokumenta zachowują się w zarządzie.

§ 43. Żądania wydania sum z zakładów kredytowych i w ogóle dokumenta pieniężne w imieniu towarzystwa wydawane, powinny być podpisane przez trzech dyrektorów. Dla tego o wszystkich wybranych i ubywających dyrektorach i zastępcach, zarząd za każdym razem podaje do wiadomości powszechnej w *Goncu Urzęd.*, stołecznych i miejscowych dziennikach, i zawiadamia o tem ten zakład kredytowy, w którym złożone są sumy towarzystwa, jak również władzę pocztową, komunikując im podpisy nowo wybranych dyrektorów i zastępców.

(d. c. n.)

Nominacja. — Przez Najwyższy rozkaz do ministerstwa spraw zagranicznych, z 27-go maja, ambasador nadzwyczajny i pełnomocny przy najjaśniejszej królowej zjednoczonych królestw Wielkiej Brytanji i Irlandji, rzeczywisty radca tajny baron Brunnów, mianowany został ambasadorem nadzwyczajnym i pełnomocnym przy najjaśniejszym cesarzu francuzów, od 22 maja (3 czerwca) 1870 r. (Tamże).

Order. — Najjaśniejszy Pan, na dniu 11-m kwietnia r. b., Najmilszemu udzielił raczył order św. Anny klasy 2-ej, w djeceji warszawskiej, miesie Cholmie, nauczycielowi religji na kursach pedagogicznych cholmskich, protoprezbiterowi cerkwi św. Jana Ewangelisty Jakóbowi Kraszanowskiemu. (Goniec Urzęd.)

Najwyższy rozkaz co do przywrócenia poprzednich praw stanu tym wszystkim młodym ludziom, do których rozciągnięta została moc 5-go punktu Najmilszszego rozkazu z 25-go maja 1868 r. — Z mocy 5-go punktu Najwyżej zatwierdzonej na dniu 25-m maja 1868 r. uchwały komitetu ministrów względem ulżenia losu przestępców politycznych, udzielone zostało Najmilszszemu przebaczenie młodym ludziom, którzy ulegli odpowiedzialności za należenie do spraw co do rokoszu polskiego (z wyjątkiem skazanych do ciężkich robót), nie mając 20-u lat wieku i nie pozostając w służbie rządowej. Z powodu kwestji podniesionej w III-m wydziale własnej Jego Cesarskiej Mości kancelarji pod tym względem, czy mają im być przywrócone,

wraz z udzieleniem przebaczenia, poprzednie prawa stanu — naczelnik główny III-go wydziału przedłożył najpoddanniej tej kwestii, skutkiem czego Najjasniejszy Pan raczył Najwyżej rozkazać: wszystkim tym młodym ludziom, do których rozciąga się moc 5-go punktu Najmilsiejszego rozkazu z 25-go maja 1868 roku, przywrócić ich poprzednie prawa stanu, których zostali oni pozbawieni na zasadzie wydanych na nich wyroków sądowych za udział w byłym rokoszu polskim. (Tamże).

Magistrat miasta Warszawy. — Podaje do wiadomości powszechnej, że p. Józefowi Dietrich, jako etatowemu budowniczemu przy departamencie dochodów celnych, dozwolona została w mieście Warszawie praktyka techniczna w stopniu budowniczego.

Warszawa, dnia 1 (13) Czerwca

Ciała prawodawcze francuskie po długiej bezczynności nakonie uchwaliło jedno ważne prawo dotyczące rad jeneralnych. Prawo to na zasadzie przyjętej poprawki p. Morin, przywraca radom tym atrybucję wybierania sobie prezesów, wice-prezesów i sekretarzy, oznaczania porządku rozpraw i wynurzania życzeń w kwestiach politycznych, ekonomicznych, przemysłowych i w ogóle wszystkich miejscowych, a na zasadzie poprawki p. Duvernois, nadaje jawność posiedzeniom rad jeneralnych. Ale izba, jakby się zdawało, zaraz zawstydzila się swej działalności prawodawczej i pożytecznej, wbrew dotychczasowej swej tradycji, i zamiast w dalszym ciągu pracować na tem polu powróciła do systemu bezustannych interpelacji, którą to niedawno nadana jej atrybucją, bawi się zużywając ją, jakby dziecko nową zabawką. Tak, zaraz potem, wniósł p. Raspail swą interpelację w przedmiocie mniemanych surowych środków przedsięwziętych przeciwko żołnierzom, którzy podczas głosowania powszechnego głosowali: „Nie”. P. Barthélemy Saint-Hilaire i Arago, interpelowali gabinet z powodu nietolerancji niektórych proboszczów, odmawiających pozwolenia grzebania protestantów na cmentarzach katolickich, w skutku czego minister spraw wewnętrznych przyrzekł wnieść projekt do prawa znoszącego nietolerancyjne przepisy. Nakoniec p. Mony wniósł interpelację o umowie pomiędzy Włochami, Szwajcarią, Niemcami południowymi i północnymi w przedmiocie budowy kolei żelaznej przez górę św. Gotarda, która to interpelacja odroczona została do 8 (20) b. m. Powodem tej interpelacji jest dość rozpowszechnione we Francji mniemanie, że wspomniana kolej będzie stanowiła zgubną konkurencję dla kolei budowanej przez górę Cenis, i że może mieć ważne strategiczne korzyści dla Niemiec a właściwie Prus. O ile w istocie będzie ona szkodziła kolei przez Cenis, trudno przewidzieć, ale że nie była pomyślana w widokach strategicznych, okazuje się już z tego, że projekt jej wyszedł ze Szwajcarii. Głównym jej celem było skierowanie tedy handlu z Azją, do czego już znacznie przyczyniło się urządzenie stałego biegu parostatków pomiędzy włoskim portem Brindisium, a portami afrykańsko-azjatyckimi. Ciekawe zapewne rozprawy wywoła poprawka p. Juljusza Simon, żądająca wyłączenia konsulatów z pod zawisłości ministerstwa spraw zagranicznych, z oddaniem ich pod zawiadywanie ministerstwa handlu i zniesienia reprezentacji dyplomatycznej Francji w Niemczech, z wyjątkiem Berlina i miast hanzeatyckich. — Tymczasem gabinet p. Ollivier'a, nie mogąc zapewnić sobie stałej większości w obecnem ciele prawodawczem, wziął się na serio do wypracowania nowego prawa wyborczego, chociaż za pomocą przychylnych sobie organów zaprzecza jakoby miał zamiar rozwiązania obecnej izby, przecież skoro to prawo zostanie uchwalone, nie będzie już pozbawiony,

jak teraz, możliwości rozwiązania izby, w razie gdyby okazała się tego potrzeba. Narady pomiędzy ministrami co do zasad tego projektu, już zostały ukończone, tak że na wypracowanie go, nie będzie już potrzeba zbyt długiego czasu.

W Austrii wewnętrzna polityka skupia się w ruchu wyborczym, który jest w pełnym biegu. Odbywają się już zgromadzenia przedwyborcze w pojedynczych krajach koronnych, które dają nadzieję dziennikom liberalnym na pomyślny rezultat wyborów.

Gabinet wirtemberski, nie chcąc narazić się na walkę z większością izb, postanowił zmniejszyć o połowę ilość wojska z pozostawieniem jednak kadrów armji. Tym sposobem zamiast 40,000 ludzi, jak teraz, w Wirtembergu podczas pokoju będzie się znajdowało pod bronią tylko 24,000 ludzi, a jakkolwiek izby domagały się jeszcze większego zmniejszenia armji, to wszelako już teraz porozumienie się ich z gabinetem stało się możliwszem.

Powodem, dla którego prezes gabinetu libońskiego, książę Saldanha, odmówił audjencji włoskiemu posłowi, było nieprzychylnie odezwanie się tego ostatniego o dokonany przez księcia zamach stanu. Odezwanie się to musiało być bardzo ostre i szorstkie, skoro wywołało takie następstwa.

W zeszłą sobotę kortezy hiszpańskie miały przystąpić do wyboru monarchy, ale powszechnie sądzono, że żaden wybór nie nastąpi. Tymczasem zapewniają, że królowa Izabela złożyła w ręce cesarza Napoleona swą abdykację, zapewne na korzyść swego syna, infanty Alfonsa.

Wiadomości telegraficzne.

* *Ostaszów, 26 maja (7 czerwca).* Komisja rządowa udzieliła dziś upoważnienie do otwarcia ruchu na drodze żelaznej nowotorskiej. Przeto zarząd towarzystwa tej drogi postanowił otworzyć ruch regularny na linii w sobotę, 30 maja (11 czerwca). (Wecz. Gaz.)

* *Wiedeń, 11 czerwca (30 maja).* Podług telegramu z Pola, ogłoszonego w *Neue freie Presse*, doniesionem zostało o zamiarze ochotników włoskich wyładowania w Istrii. Statki wojenne krążą koło brzegów i przedsięwzięte zostały ściśle środki ostrożności. (Wolffs T. B.)

* *Brańdejs, (w Czechach), 6 czerwca (25 maja).* Uroczystość poświęcenia chorągwi towarzystwa gimnastycznego „Sokoł brańdejski” była świetna. Wzięło w niej udział mnóstwo ludu tak z Pragi, jak i z innych miast i gmin. W niedzielę wieczorem odbył się pochód tryumfalny z pochodniami, do tak zwanych „rodziców chrzestnych” chorągwi. Dziś odbyła się uroczystość poświęcenia chorągwi, w obecności około 8,000 osób. Wszystkich towarzyszt znajdowało się na uroczystości 50, z 32 chorągwiami. Miasto jest świetnie przyozdobione; wszędzie panuje nadzwyczajny ruch. Po południu ma odbyć się zabawa. (Nar. Listy).

* *Peszt, 10 czerwca (29 maja).* Wczorajsza uroczystość Batthyany'ego odbyła się w jak największym porządku. Publiczność wzięła w niej udział bardzo liczny. Wszystkie komitaty towarzystwa honwedów, akademje i towarzystwa literackie były reprezentowane. (Wolffs T. B.)

* *Parzeno, 9 czerwca (28 maja).* Zeszłej nocy ludzie uzbrojeni usiłowali wkroczyć do kasy okręgowej, lecz zostali odparci. Ujęto trzy indywidua, reszta zaś ratowała się ucieczką. (Cor. Bür.)

* *Paryż, 9 czerwca (28 maja).* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, Mony postawił interpelację w przedmiocie umowy pomiędzy Włochami, Szwajcarią, związkiem północno-niemieckim i Badenem co do drogi żelaznej przez górę św. Gotarda. Izba oznaczy jutro dzień, w którym mają toczyć się rozprawy nad tą interpelacją. Sprawozdanie co do budżetu złożone zostało dziś w izbie. (Wolffs T. B.)

* *Paryż, 10 czerwca (29 maja).* Constitutionnel zaprzecza pogłosce o zamiarze rządu rozwiązania ciała prawodawczego. (Cor. Bür.)

* *Paryż, 10 czerwca (29 maja).* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, na życzenie ministra spraw zagranicznych, rozprawy nad interpelacją deputowanego Mony w przedmiocie drogi żelaznej przez górę św. Gotarda, odroczone zostały do 20-go czerwca. Izba odrzuciła się do poniedziałku. (Wolffs T. B.)

* *Florencja, 9 czerwca (28 maja).* Senat przyjął budżeta ministerstwa robót publicznych i skarbu. Izba roztrząsa w dalszym ciągu środki finansowe zaproponowane przez rząd. (Tamże).

* *Florencja, 9 czerwca (28 maja).* Podług wiadomości z Portugalji, Saldanha nie chciał przyjąć posła włoskiego dla tego powodu, że dowiedział się, iż ten potępia zamach stanu. (Tamże).

* *Livorno, 8 czerwca (27 maja).* Zapewniają, że pomiędzy Lukka i Pistoia ukazała się banda złożona z pięćdziesięciu osób. Mówią także o istnieniu drugiej bandy w prowincji Bononji. (Tamże).

* *Madryt, 8 czerwca (27 maja).* Panuje przekonanie, że marszałek Prim nie złoży na jutrzejszem posiedzeniu kortezów oświadczeń zapowiadanych od kilku tygodni; prawdopodobnie atoli zda on 10-go b. m. sprawę z tego wszystkiego, co zrobionem zostało pod jego administracją w zamiarze wyjścia ze stanutymczasowości. — Wiadomość podana przez *Imparcial* co do księcia Montpensier jest błędna. Książę udał się do wód w Trillo. — Potwierdza się wiadomość o uwolnieniu Bonnell'ów, stryja i synowca. Zapewniają, że pp. Bonnell są narodowości francuskiej, lecz że znajdowali się pod opieką flagi angielskiej. Bandyci, którzy wzięli ich do niewoli, byli znani, władze hiszpańskie ściagały ich krok za krokiem, lecz odraczano atak, ażeby nie narazić na niebezpieczeństwo życia tych dwóch jeńców. Po uwolnieniu zaś tych ostatnich, gwardja narodowa (żandarmerja) atakowała dziś z rana czterech rozbójników, którzy stawiali opór. Trzech z pomiędzy nich poległo, czwarty zaś zdołał uciec, lecz jest ściągany. Przyznają powszechnie, że władze hiszpańskie dały dowód wielkiej czynności, czujności i energii. Wydarzenie to dowodzi zarazem, że wszelkie usiłowanie bandytyzmu, w razie wznowienia się takowego, zostanie przytłumione energicznie. (Cor. Hav. Bul.)

* *Madryt, 9 czerwca (28 maja).* Nie potwierdziła się wiadomość o ukazaniu się band w Andaluzji. W sobotę kortezy roztrząsać będą znowu kwestję wyboru monarchy. Usiłowania co do obrania króla pozostaną prawdopodobnie bezowocnymi. — Zapewniają, że królowa Izabella doręczyła cesarzowi Napoleonowi swą abdykację. (Cor. Bür.)

* *Genewa, 8 czerwca (27 maja).* Cztery tysiące robotników wzięło udział w zgromadzeniu zwołanem przez stowarzyszenie robotników. Manifest porożepiany przez robotników protestuje przeciw insynuacjom właścicieli warsztatów, które nazwane są kłamiwemi. Bezrobocie trwa w dalszym ciągu. Sytuacja jest wyczerpana. (Cor. Hav. Bul.)

* *Bern, 8 czerwca (27 maja).* Józef Nathan i dwudziestu ósmu jego towarzyszy przywiezieni zostali do Vicosoprano, w kantonie Gryzonów. Rada związkowa rozkazała odstawić ich do Coire i oddać do rozporządzenia prokuratora jenerałnego związku. (Tamże).

* *Ateny, 4 czerwca (23 maja).* Flourens przybył tu; poseł francuski wystósował do rządu greckiego notę z żądaniem wydalenia Flourens'a. (Cor. Bür.)

* *Konstantynopol, 9 czerwca (28 maja).* Wydobyte dotąd 250 ciał martwych z pod zwalisk, pod którymi ma znajdować się jeszcze znaczna liczba trupów. Szpitale przepełnione są osobami, które poniosły rany podczas pożaru. Parter pałacu ambasady angielskiej ocalał. Trudno jest podać liczbę dokładną domów, które stały się pastwą płomieni. Liczba 20,000 jest może przesadzona, lecz w każdym razie wynosi ona przeszło 10,000, pomimo iż *Levant Herald* powiada, że podług wykazu zrobionego przez municypalność, spaliło się tylko 3,449 domów. Tenże dziennik donosi, że sultan ofiarował na rzecz pogorzalców 10,000 funt. ster. (Wolffs T. B.)

* *Konstantynopol, 10 czerwca (29 maja).* Nie obliczono jeszcze dokładnie liczby osób, które utraciły życie podczas pożaru. Sultan, władze i ludność turecka zaopatrują pogorzalców w zapasy żywności i w sprzęty domowe; oprócz tego ludność turecka ofiaruje pogorzalcom pozbawionym dachu schronienia w swych domach. Podpisy otwarte przez Turków przedstawiają już znaczne sumy. (Tamże).

* *Rio-Janeiro, 17 (5) maja.* Ministerstwo interpelowane co do zniesienia niewolnictwa oświadczyło, że nieprzedsiewzięnie obecnie żadnych pod tym względem środków, ale że popierać będzie z całych

sił swoich osobną inicjatywę. — Reprezentanci Brazylii, związku argentyńskiego i Urugwaju, zebrani w Buenos-Ayres, porozumieli się z sobą co do warunków traktatu pokoju z Paragwajem. — Wojna domowa w związku argentyńskim i w Urugwaju trwa w dalszym ciągu. (Cor. H. B.)

* Wczoraj w niedzielę, w święto Zesłania Ducha św. według juljańskiego kalendarza, J.W. Jenerał Feldmarszałek raczył o godzinie 8-ej z rana objeżdżać obozy, poczynając od prawego skrzydła obozu powązkowskiego; następnie o godzinie 10 znajdował się na nabożeństwie w 6-ym tauryckim pułku grenadierów, a potem przy rozprawdzaniu wart z 5-go kijowskiego pułku grenadierów. O godzinie 11 1/2 Jenerał-Feldmarszałek był obecny w prawosławnej katedrze św. Trójcy na nabożeństwie z powodu kościelnego święta, gdzie znajdowały się władze wojskowe i cywilne. O godzinie 2 po południu, Jenerał-Feldmarszałek raczył być w 5-ym kargopol-skim pułku dragonów na święcie pułkowym, a o godzinie 4 1/2 na wyścigach konnych na polu Mokotowskim.

* (Kronika kościelna). Wczoraj, jako w pierwszą niedzielę po Świątkach, obchodzoną była we wszystkich kościołach uroczystość Trójcy Przenajświętszej; zaś przywiązane do uroczystości tej odpusta solenne, odprawiane były w kościele św. Krzyża na Krakowskim Przedmieściu, św. Trójcy na Solcu i Panny Marii na Nowym Mieście. W pierwszym z kościołów artyści i amatorowie wykonali mszę Elsnera. — W kaplicy literackiej przy kościele archikatedralnym i metropolitalnym św. Jana, wotywę odprawił ks. Skrzyppkowski, w czasie której chór miejscowy odśpiewał mszę Krogulskiego. Następnie w samej archikatedrze sumę celebrował ks. kanonik Sotkiewicz, kazanie miał ks. Kucharski; artyści i chóry instytutu muzycznego przy współudziale artystów opery wykonali pod kierunkiem profesora Studzińskiego mszę Brossiga, na graduale chór Mendelsohna, offertorium Rożnieckiego, solo tenor odśpiewał p. Mikulski. — W kościele Opieki św. Józefa naprzeciw ulicy Królewskiej odbywa się nabożeństwo czerwcowe do Serca Pana Jezusa. — Dziś w kościele św. Franciszka Serafickiego przy ulicy Zakroczymskiej, w kościele św. Antoniego przy ulicy Senatorskiej i św. Anny na Krakowskim Przedmieściu obchodzony jest doroczny odpust na cześć św. Antoniego Padewskiego.

* (Jarmark wełniany). Dzień wczorajszy, był pierwszym do rozpoczęcia przeważenia wełny, na tegoroczny jarmark w Warszawie dowieść się mającej; ważenie jednak, już to ze względu na dzień świąteczny, już to na małe jeszcze dowozy, które dopiero są w drodze, nie miało miejsca. W braku więc w tej chwili ruchu na targowisku warszawskim, podamy niektóre wiadomości o targach zagranicznych, jakie w tych czasach odbytemi zostały; i tak, w Brzegu nad Odrą płacono wyżej w porównaniu z rokiem zeszłym od tal. 4 do 6 na cetnarze; przewyżkała wynosiła w Raciborzu od rs. 3 do 5, — w Lignicy od rs. 3 do rs. 8, — w Strzelnie (w okręgu wrocławskim) od rs. 5 do rs. 8. Jarmark w Wrocławiu tak wielu sprawdził nabywców, że rzadkim przykładem trwał tylko jeden t. j. 7-go czerwca; notujemy więc tu ceny wełny po jakiej była zakupywana, co może być wskazówką dla producentów kraju naszego. I tak, za bardzo cieką wełnę szlarką płacono od 92 po 112 talarów a czasem i drożej; za cieką szlarką od 78 do 92; za średnią cieką szlarką od 70 do 75, za lichą i włóścienską od 52 do 48; za wełnę z owiec padłych od 45 do 60; za wełnę szlarkę od garbarzy od 43 do 50; za gorszą od 48 do 40; za bardzo cieką poznańską od 70 do 75; za cieką od 60 do 70 i za średnią od 52 do 55. Pokup w Wrocławiu był tak znaczny i szybki, że około południa dnia 7-go czerwca jarmark uznano za skończony, a choćby były nierównie większe transporty, znalazłyby nabywców. Średnio biorąc, cena wełny dobrze przygotowanej była wyższą od rs. 4 do 8 nad cenę roku zeszłego. Wszystko to za dobrą wróżbę należy uważać dla jarmarku w Warszawie.

* (Otwarcie szkoły). Z Turka piszą do Warsz. Dniw.: Z upoważnienia naczelnika dyrekcji naukowej kaliszkiej, otwartą została w naszym mieście, 21 maja (2 czerwca) r. b., szkoła dwuklasowa początkowa żydowska męska i żeńska, w obecności władz wojskowych i cywilnych i wielu mieszkańców. Przy tej sposobności naczelnik powiatu tureckiego i pierwszy nauczyciel tej szkoły mieli mowy zastosowane do tej okoliczności, w końcu zaś uczniowie odśpiewali hymn narodowy ruski, powtórzony na żądanie jednomyślne obecnych.

* (Murjerek). Wczorajsza niedziela, nie-

tylko że od rana zmoczyła nas deszczem, lecz następnie tak oziębiła powietrze, że bardzo wiele osób z zastarzalemi wyobrażeniami, którym więc zdrowie miłsze od mody, wróciło się na ten dzień czerwcowy do zimowych okryć i paletotów.

I jakże, tu przy takim ustawicznie zmiennym stanie aury, sanitarność warszawian ma wyglądać pomysłnie?

— Po południu, a raczej nad wieczorem, przetrąło się nieco i ociepliło, lecz tyle zaledwie, aby dozwolić najwytrwalszym na wrażenie — zimna i wilgoci, wysłuchać programu rozmaitych teatrów ogródkowych, czynnych teraz codziennie, bez względu na pogodę.

Łatwo sobie wyobrazić, że przy tak nieprzyjajnych okolicznościach, majówki w dniu wczorajszym nie miały powodzenia i zaledwie szczupłe garstki upartych wybrały się za rogatki w tym celu.

Jednakże zapowiedziane na dzień wczorajszy wyścigi konne odbyły się według poprzednio już ogłoszonego programu, a J.W. Hrabia Namiestnik zaszczylił je obecnością swoją.

Pomimo zimna i nieprzyjajnej aury, publiczność zebrała się w trybunach i do koła szranek w znacznej liczbie.

Gonitwy rozpoczęły się pierwszą, o nagrodę głównego zarządu stad rządowych (rs. 400) ze stawkami po 50 rs.; — drugiemu koniowi, ze stawek i z nagrody rs. 150. W tej gonitwie, p. Grabowski cofnął swojego tak często zwyciężkiego ogiera Foscari, a przeto nagrodę zdobył ogier gniady Amaran, własność p. Rzewuskiego. Druga z kolei dobiegła do mety Libussa, klacz barona Keudela.

Drugi wyścig o nagrodę towarzystwa (rsr. 500), stawka rs. 30 — drugiemu koniowi rs. 100 — poprowadziła i wygrała klacz p. Niemcewicza Flattery — za nią doszła do mety Ajorana, klacz p. Jakobs'a wyprzedzający Poncjusza-Pilata (Ponce Pilat) p. Grabowskiego, który się niepotrzebnie wniósł w to wyścigowe credo.

Do gonitwy o główną nagrodę, Cesarską (rsr. 2,000) ze stawkami po 200 i nagrodą rs. 500 dla drugiego konia, stanęły dwa konie, pp. Mikołaja i Michała Rajewskich: Doktor Bartholo i Don Carlos, oraz klacz pana Sohna Waniczka. Otóż, w tym najważniejszym wyścigu, Waniczka zwyciężyła stanawszy pierwszą u mety — za nią podążył Doktor Bartholo.

O nagrodę głównego zarządu stad rządowych (rs. 500), walczyli: Foscari ogier p. Grabowskiego, Kula klacz gniada pana Niemcewicza i Madziarka księcia Sanguszki. Gryzeldę p. Niemcewicza i ogiera barona Offenberga Lowely Fool cofnięto. W tej gonitwie zwyciężyła Kula, a za nią dobiegł do mety Foscari.

Do ostatniej w dniu wczorajszym gonitwy o nagrodę miasta Warszawy (rs. 300), stanęła Odetta klacz p. Grabowskiego i Głubicz ogier pułkownika Zankisowa. Odetta wygrała nagrodę.

— Ze znaczna część osób wprost z „wyścigów” udała się do teatru i że na jarmark wełniany zjechało się już nieco obywateli z prowincji, przeto sale tych dni ostatnich wyglądały dość pokaźnie podczas wczorajszego wieczoru, a wyborna, wyższa nad wszelkie pochwały gra pani Bakalowiczowej w nowej, przetłumaczonej z francuz. 2-aktowej, komedji Feuillet'a „Miłość i Dyplomacja”, wzbudzała żywe oklaski. O tej nowej u nas komedji znakomitego pisarza, któremu kiedyś starczyło sił do napisania tak potężnej jak „Dalila” kreacji, możemy powiedzieć, że jest zanadto ściśniona w ramach, czyli że z góry jakby obrana przez autora tendencją, stała się często niby owym kaftanem bezpieczeństwa, przeznaczonym dla nieszczęśliwych, skazanych na śmierć lub furjactwo, i nie dała się akcji dramatycznej rozwinąć swobodnie. Widać to najbardziej w pierwszych i w ostatnich scenach komedji. Zresztą, Oktawiusz Feuillet, zręczny naśladowca Tytana francuskiej poezji dramatycznej, Alfreda de Musset, któremu brak tylko... ducha i talentu autora sławnych „proverbów” ażeby mu sprostali — ma to do siebie, że utwory jego, obrobione z wielką elegancją i wytwornością nawet, opatrzone drogocznym, utkwionej z góry dažności, woniejące wykwinutą perfumą arystokratycznych salonów, pięknie wyglądają w czytaniu niż na scenie. Pochodzi to i ztąd zapewne, że więcej w nich świetnego stylu niż żywych postaci, więcej eleganckich a nawet często poetyckich frazesów niż prawdy opartej na prostocie i sile. Oczywiście, że łatwiej je czytać niż grać lub na grane patrzeć.

P. Rapacki, który miał tam jedną z dwóch ról tytułowych, pojął ją doskonale, ucharakteryzował się po mistrzowsku, a odegrał postać ambitnego dyplomaty z wielką starannością i prawdą. Nie wie-

my tylko czy rozmyslnie lub dla braku środków dramatycznych, artysta ten za zimno i za powściągliwie odegrał sytuację w której, po dowiedzeniu się o zdradzie żony wchodzi na scenę? W pierwszym razie, nie zgadzamy się z panem R. na pojęcie sytuacji którą autor wyraźnie siłił się uczynić arcydramatyczną i wielce efektowną — w drugim... no, w drugim, nie mamy nic do nadmienienia, wychodząc z teorii przysłowiowej zasady, że „tak krawiec kraje jak mu sukna staje”. Nakoniec, pan Rapacki jest tak potężnie utalentowanym artystą, tak wybornym aktorem charakterystycznym, rodzajowym i komicznym że mu już wreszcie w sferach serio dramatycznych lub tragicznych chromać się wybacza, w mniemaniu iż artysta aż takiej siły wkrótce uczyni jedno z dwojga, to jest: albo nauczy się prosto i swobodnie w takich rolach chodzić, lub się ich z gołą, raz na zawsze wyrzuci.

Rozumie się że tego wszystkiego nie mówimy panu Rapackiemu a propos jego dyplomatycznej roli w nowej Feuilletowskiej komedji — lecz wypadły nam te wyrazy z sumy refleksji niewypowiedzianych wcale o jego ostatnich serio dramatycznych pokuszeniach, jak w „Salomonie” naprzykład.

Zkąd pani Bakalowicz wzięła uczucia, prawdy i werwy do takiego pojęcia i odegrania roli żony dyplomaty, pani La Roveraie? nie wiemy. To pewna że nie zaczerpnęła tych przymiotów z samej roli, nie dość logicznej pod względem psychologicznym i ogołoconej z prawdy życiowej. Lecz wielkie talenta mają swoje tajemne środki, złożone w tem subtelnej poczuć artystycznym, które się zwie natchnieniem!

— Koncert wczorajszy w Dolinie Szwajcarskiej nie mógł być bardzo świetnym: i stan powietrza i choroza p. Straussa, którego od kilku dni zastępuje w dyrekcji orkiestry niejaki p. Karlsberg — przyczyniają się do tego. Zresztą, stan zdrowia p. Straussa jest taki, że musi on podobno, porzuciwszy orkiestrę i Warszawę wracać do domu.

— Scena tutejsza nie skorzysta z powrotu Królikowskiego z urlopu, albowiem jutro artysta ten znowu wyjeżdża z Warszawy na artystyczną wycieczkę, a celem jego podróży jest tym razem Kraków, gdzie zapewne razem z panią Modrzejewską w gościnnych rolach występować będzie.

— Pomimo najspieszniej prowadzonych robót około letniego teatru w ogrodzie Saskim, budowa jego jeszcze ostatecznie nie zostanie skończoną w ciągu bieżącego tygodnia.

— Dowiadujemy się z Czeskiego dziennika *Nasinec* wychodzącego w Olomuńcu, że na tamtejszej scenie wystąpiła znana w Warszawie śpiewaczka, pani Gruszczyńska. Zdaje się jednak że pani G. ukazała się tam w koncercie tylko, gdyż *Nasinec* powiada że odśpiewała ona arję z „Halki” i mazurkę „Nie patrz w inną stronę”. Publiczność olomuńska miała sympatycznie przyjmować debiut p. Gruszczyńskiej.

— Zaledwie wczoraj zdążyliśmy rzucić garść piasku na zimną mogiłę Stanisława Bogusławskiego, gdy wyrosła znów inna, najświeższa — utworzona przez zwłoki także człowieka pióra, choć w skromnym pracującego zakresie. Mówimy to o zgonie jednego z znanych w Warszawie literatów s. p. Jana Kantego Turskiego, który obecnie zmarł w Krakowie.

Widocznie mama Muza i papa Apollo, nie zbyt zdrowo karmią i nie zbyt troskliwie opiekują się gromadką, która tu piórem dobija się sławy lub chleba.

— W ostatnim kurjerku naszym powtórzyliśmy wiadomość podaną przez jedno z pism tutejszych o pojawieniu się czegoś w rodzaju „bezrobocia” w jednej z fabryk tutejszych. Obecnie kwestja ta rozjaśniona została... był to tylko chwilowy opór robotników, niechęcych zacząć roboty po świętach zielonych dopóty, dopóki administracja fabryki nie wypłaci im wyrażone (słusznie) kary, za próżnowanie w trzęcie zielone święto wbrew złożonej poprzednio deklaracji. Sprawę tę załatwiono na miejscu.

— Dziś o 9-ej rano przypadł synod w konsystorzu Ewangelicko-Reformowanym.

— Nowy zegar na wieży ratuszowej, w końcu b. tygodnia już rozpocznie swoją Saturnową służbę. Obecnie probują z nim nowy system oświetlania cyferblatów podczas nocy.

— Wczoraj jeszcze zostały i dziś jeszcze pozostałe na Bielanych wszelkie przybory do zabaw ludowych — liczyły one na oktavę świąt zielonych w którą przypadły nadto też same święta według starego kalendarza, ale wczoraj zimno i ślota zapewne przeszkodziły tak dalekiej za miasto wycieczce — co zaś dziś nastąpi? nie wiemy.

— Co raz nowe łazienki, do letnich kąpiel, zjawiają się na Wiślanym brzegu, lecz niestała temperatura powietrza, wstrzymuje jeszcze bardzo wielu od używania tak zdrowych, wiślanych kąpiel.

— W dniu zaonegdajszym, Józef Sikorski czeladnik fryzjerski, w domu pod Nr. 2874b zamieszkały, powracając z Saskiej kępy przez most prowadzący na Pragę, rzucił się w jezioro i utonął; ciało jego wydobyto, przyczyna samobójstwa dotąd niewiadoma. O wypadku tym zawiadomiono sąd i ze strony policji zarządzono dochodzenie.

— W cyrkule Wolskim, na ulicy Żabiej, pies podejrzany o wściekliznę, rzucił się na przechodzącego Wacława Czechowicza i rozerwał mu odzież. Pies natychmiast zabitym został przez strażnika policyjnego Kuklina i zabrany przez uprzączaczy; odzież rozdarta spalić polecono.

— W cyrkule Łazienkowskim, Antoni Ruszczyk tłumacz prywatny, wychodząc z szynku w stanie pijanym, upadł i mocno potłukł sobie głowę, odesłano go na kurację do szpitala Dzieciątka Jezus.

— W cyrkule Nowoswieskim, na rogu ulic Brackiej i Chmielnej, koń wyprzągłszy się od wozu furmana Zasłonki, wpadł na przechodzącą służącą Kostecką, której skaleczył twarz; Kostecka pozostaje na kuracji w mieszkaniu, a furman przyaresztowany.

— W cyrkule Łazienkowskim, Jan Boczański czeladnik ciesielski, pracujący w fabryce Bewenza, spadł z wysokości 3-ch arszynów na ziemię i potłukł sobie głowę. Boczański zostaje na kuracji w mieszkaniu.

* (Pogoda). Od wczoraj jest wietrzno i chłodno. Dziś rano termometr wskazywał nie całe 8 ciepła, a wczoraj wieczorem temperatura zniżyła się do 9 stopni. Barometr wszelako wznosił się na stałą pogodę. — W czwartek, 28 maja (9 czerwca) było: u nas w Warszawie + 12°, w St.-Petersburgu + 9,6°, w Moskwie + 12°, w Kijowie + 14,4°, w Orenburgu + 17,6°, we środę, 27 maja (8 czerwca) było: w Tyflisie + 15,2°, w Stawropolu + 12,8°, w Konstantynopolu + 16,8°, w Paryżu + 10,4°, w Rzymie + 14,4°, w Civita-Vecchia + 15,2°.

* (Wybryki krakowskie). Do Warsz. Dniów. piszą z Krakowa pod 8 czerwca (27 maja): „W niedzielę, 5 czerwca, o godzinie 6-iej z rana przybył tam spacerowy pociąg z Lwowa, z 200 członkami towarzystwa „Sokoła”. Panowie ci weszli do miasta z muzyką na czele; za muzyką powiewała ogromna polska chorągiew, która budziła zadziwienie spacerujących po mieście oficerów austriackich. Sztyldwach na głównym odwachu, chciał już zawołać: „do broni”, przyjąwszy gości za powstańców, lecz oficer, zatrzymał go. Komendant, generał Knebel, widocznie nie był tego zdania i stanowczo odmówił komitetowi krakowskiemu przyjmującemu lwowskich gości, udzielenia muzyki pułkowej. Należy dodać, że ubiór tych panów, był całkiem zapustny. Nie tak pretensjonalnym był pociąg, który przywiózł gości z wielkiego księstwa poznańskiego, w liczbie zaledwie 16. Ukazali się oni bez muzyki, bez chorągwi, ubrani jak obywatele, jak sam p. Bismarck, jak zwykli śmiertelnicy. Z Cieszyna przybyła także pewna liczba polskich włościan, w bardzo niemieckich ubiorach. Zabawa ludowa zapowiedziana na niedzielę na Bielanych pod Krakowem, nie doszła do skutku z powodu ulewnej deszczu; goście rozproszyli się po szynkach, kawiarniach i dwunastu miejscach. Hulanka trwała do rana. W poniedziałek: jedli, pili, krzyczeli i tarzali się po murawie do godziny dziesiątej wieczorem. Spalony został fajerwerk, i o godzinie jedenastej cała kompania wróciła do miasta, gdzie znów rozproszyła się po różnych miejscach dla dokonczenia hulanki. Wczoraj we wtorek, wszyscy ci goście udali się do Wieliczki, skąd wprost rozjadą się do domów. Dziś miasto uspokoiło się; krzyki i fanfaronady znudziły ludzi poważnych.

(Austria.)

* (Wybory. — Kłótnia socjalistowska). — Sprawy chorwackie. Wiedeń, 8 czerwca. Rozpisywane są stopniowo wybory do pozostałych jeszcze sejmów krajowych. Dziś ogłoszony został termin wyborów do sejmiku tyrolskiego. — *Mähr. Corr.* podaje z Wiednia wiadomości o kłótniach socjalistowskich. Według tego pisma, natrafiono kilka dni temu na ślad porozumienia tutejszych sfer robotniczych z komitetami socjalno-demokratycznymi w Paryżu, pod którym to względem policja wiedeńska ma mieć w swoim ręku dowody. Stosunki pomiędzy tutejszymi „przewodcami robotników” i żywiołami demokratycznymi paryżkiemi nie ulegają wątpliwości. W mieszkaniu brata przewodcy robotników Hartunga, który zbiegł do Szwajcarii, odbyto w nocy rewizję, przyczem zabrano roz-

maite listy i inne papiery. — W Chorwacji wzrasta coraz bardziej oburzenie na rząd peszteński i na jego urzędników. Towarzystwa śpiewaków narodowych chorwackich „Kolo” w Zagrzebiu i „Zora” w Karlsztadzie zostały rozwiązane z mocy dekretu bana Rauch’a, przyczem rząd skonfiskował całe ich mienie. Dla usprawiedliwienia tego kroku, przytoczone są wypadki zaszłe 19 kwietnia podczas wycieczki zrobionej przez śpiewaków. (Nordd. A. Z.)

* (Rozwiązanie towarzystwa śpiewaków). Gazety czeskie podają następujące wiadomości z Zagrzebia, z daty 3-go czerwca: Rozwiązanie towarzystw śpiewaków „Kolo” i „Zora” wywołało powszechne oburzenie. Archiwa, pieniądze i chorągwie tych towarzystw zostały zabrane z powodu demonstracji, które towarzystwa te chciały wykonać w Kryżewcach. Dla zapobieżenia rozruchom, posłano do Kryżewic dwie sekcje żołnierzy. — Kanonik Wukowicz wyprawił w Maksymierzcu wspólny bankiet na cześć 30 deputowanych. — Byli kanclerz nadworny Mazurancz i nadzupan Kukulewicz spodziewani są w Zagrzebiu.

* (Ruch wyborczy). Cała polityka wewnętrzna Austrii koncentruje się obecnie w ruchu wyborczym, którego usiłowania nie przedstawiają zresztą w szczegółach interesu szczególnego. W niższej Austrii, rządowe zgromadzenia wyborcze są już czynne w większej części okręgów wyborczych. Według *Tagespresse*, przeciw czynnościom klerikalnym występuje z powodzeniem po wsiach stronnictwo liberalne, które spodziewa się pomyślnych dla siebie rezultatów wyborów. (Nordd. A. Z.)

* (Rada rusińska). Słowo lwowskie pisze: Komitet rady rusińskiej we Lwowie gromadzi się codziennie na posiedzenia, rozwija swą działalność z energią, jakiej wymaga położenie teraźniejsze, i jeszcze 1-go czerwca n. s. komitet ten wydał następującą odezwę, ogłoszoną we Lwowie w formie plakatów: „Decyzją namiestnika miejscowego (galicyjskiego) z daty 13 maja N. 19,845, towarzystwo polityczne „Rada rusińska” zostało uznane. Komitet tymczasowy tego towarzystwa poczytuje sobie za obowiązek podać o tem do wiadomości szanownej publiczności rusińskiej, przyczem wzywa do przystąpienia do tego towarzystwa i do patriotycznego dopomagania mu. Komitet towarzystwa gromadzi się w tym celu w salach domu narodowego, o godzinie 3-iej po południu, w każdy dzień powszedni. Podpisali: prezes tymczasowy J. Kulczycki i sekretarz tymczasowy Krzyżanowski.” Na skutek tej odezwy, do składu rady rusińskiej weszło przeszło 60 nowych członków z samego Lwowa, i oprócz tego osoby z prowincji oświadczyły się z gotowością zapisania się na członków.

* (Rozwiązanie towarzystwa. — Dr. Felder). Wiedeń, 9 czerwca. Towarzystwa „do przestrzegania praw ludu” zostało rozwiązane z rozporządzenia namiestnictwa, albowiem uchwaliło ono, na swem zgromadzeniu z 3-go b. m., program wyborczy, stojący w sprzeczności z zasadami konstytucji austriackiej, tem samem zaś przestało odpowiadać warunkom swego istnienia prawnego. — Dr. Felder, burmistrz miasta Wiednia, zawiadomił konsystorz arcybiskupi o postanowieniu rady miejskiej, podług którego nauczyciele szkół ludowych nie mają brać urzędownie udziału w procesji Bożego Ciała. Ordynariat arcybiskupi oświadczył, że widzi się w obowiązku wystąpienia przeciw temu z zastrzeżeniem, „albowiem rada miejska nie jest kompetentna do podobnego rozporządzenia, które sprzeciwia obowiązującym jeszcze dotąd przepisom w przedmiocie praktyk religijnych w szkołach ludowych.” (Nordd. A. Z.)

* (Meeting w Sessanie. Gazety chorwackie donoszą: Dnia 1-go czerwca odbył się w Sessanie, w okręgu trjesteńskim, wielki meeting, zwołany przez towarzystwo polityczne „Cora” (Isonzo) z Gorycji (Görz). Znajdowało się na nim przeszło 10,000 osób. Wszystkie rezolucje, zwłaszcza co do połączenia wszystkich ziem słoweńskich w jedno królestwo pod nazwą „Słowenja”, przyjęte zostały jednomyślnie. Z rozmaitych miejscowości, w tej liczbie z miast Rjeka (Fiume) i Pragi, przysłano 25 telegramów.

* (Nowa gazeta). Według *Narod. Listów*, towarzystwo niemieckie w Ołomuncu zamierza wydać wielką gazetę pod tytułem *Volksblatt*, za pomocą której zamierza utrwalić na zawsze panowanie niemieckie w Morawii.

* (Wspomnienie roku 1848). Gazety praskie piszą: „Na pamiątkę smutnych wypadków, które miały miejsce w 1848 r. w uroczystość Zesłania Ducha św., załoga tutejsza w całym swym składzie obchodziła uroczystość; tymczasem zaś, jak powiadają, policja śledziła bacznie za temi miejscowo-

ściami, gdzie spodziewane były demonstracje. — Dnia 6-go czerwca z rana, na cmentarzu tak zwanego „klosteru słowiańskiego w Emaus”, krzyż postawiony tam na grobach niektórych z poległych w roku 1848, został ozdobiony pięknym wieniec.”

* (Przeniesienie zwłok). W Peszcie miało odbyć się w zeszły czwartek przeniesienie uroczyste zwłok pierwszego prezesa ministrów węgierskich, hr. Ludwika Batthyany’i, który rozstrzelany został z rozkazu Haynau’a w r. 1849 i którego ciało znajdowało się dotąd potajemnie w klasztorze franciszkańskim w temże mieście. Sejm węgierski nie miał być reprezentowany urzędownie na tej uroczystości; nieznaczna liczba deputowanych, w tej liczbie i Deak, mieli postępować za trumną jako osoby prywatne, bez żadnej ostentacji. Izba niższa złożyła, jak wiadomo, *ad acta* zaproszenie w tym względzie ze stony miasta Pesztu. Hr. Andrassy i inni ministrowie wyjechali z Pesztu. (Nordd. A. Z.)

Niemcy.

* (Redukcja armji). Depesza ze Sztutgardu z 8 czerwca donosi, że dla uniknięcia zerwania z izbami, rząd powziął obecnie inicjatywę środka wielkiej doniosłości. Kadry armji wirttembergskiej zostaną utrzymane, lecz skład liczebny kompanij zredukowany będzie prawie o połowę. W ten sposób Wirtemberg mieć będzie na stopie pokoju armję liczącą 24,000 ludzi, zamiast 40,000 ludzi, z których armja ta składa się obecnie. Środek ten nie postawi jeszcze armji na stopie żądanej przez izbę, która chce zredukować ją o połowę, lecz przynajmniej zbliża się znacznie do tego żądania. (La Patr.)

Francja.

* (Prawo o radach jeneralnych). Paryż, 9 czerwca. Ciało prawodawcze fraccuskie uchwaliło przedwczoraj 184 głosami przeciwko 4 prawo o radach jeneralnych, wprowadziwszy do niego dwie ważne poprawki, z których jedna stanowi, że rady jeneralne będą miały w przyszłości prawo wynurzać zyczenia co do kwestij politycznych, ekonomicznych i miejscowego interesu, druga zaś uznaje niezgodność posady siedzącego pokoju z posadą rady jeneralnego. (Nord.)

* (Ciało prawodawcze). Na posiedzeniu ciała prawodawczego z 9-go czerwca, wielkie wrażenie wywołały oświadczenia złożone przez pp. Barthélemy Sain-Hilaire i J. Arago w przedmiocie nietolerancji, jakiej dają jeszcze dowody niektórzy księża i urzędnicy, nie tylko w oddalonych zakątkach na prowincji, lecz nawet w bezpośrednim sąsiedztwie ze stolicą, we względzie chowania zwłok protestantów. W Wersalu, cmentarz protestancki znajduje się tuż obok miejscowości, gdzie chowane są ciała straconych przestępców. W Chelles, protestant pochowany w roku 1853 na cmentarzu katolickim, został odgrzeban z rozkazu podprefekta, bez poprzedniego zawiadomienia rodziny zmarłego, reklamacje zaś, z jakimi wystąpiła przeciw temu władza kościelna protestanska, pozostały bez skutku. W Ville d’Avray, ksiądz katolicki zabronił formalnie w styczniu r. b. pochować protestantkę na cmentarzu katolickim. W Briançon, kapitań od artylerji, który stoi tam załoga i któremu zmarła niedawno córeczka ośmioletnia, nie dozwolił księdzu katolickiemu odprowadzić jej zwłoki, albowiem matka dziecięcia jest wyznania protestanckiego. Suktem tego podprefekt wezwał do siebie kapitańa i oświadczył mu, że biskup nie pozwala na to, ażeby dziewczę spoczywało na cmentarzu katolickim, którego ziemię poświęconą znieważa (!) ono, i domaga się odgrzebania zwłok dziecięcia. I wszystko to dzieje się w kraju, który twierdzi, że kroczy na czele cywilizacji! Najgorszem zaś jest to, że ci księża i urzędnicy, którzy okazują tak wielką nietolerancję, znajdują w obowiązujących przepisach prawnych niejaki punkt oparcia. Minister spraw wewnętrznych, dotknięty widocznie temi zwierzeniami skandalicznymi, przyrzekł, że rząd złoży wkrótce w cieło prawodawczem projekt do prawa, z mocy którego zaprowadzone zostaną w przepisach pomienionych zmiany w duchu proponowanym przez wnioskodawców. (Nordd. A. Z.)

* (Poseł portugalski). P. de Casal Ribeiro, dotychczasowy poseł portugalski w Paryżu, doręczył cesarzowi 7-go czerwca listy odwołujące go z tego stanowiska. Następcą jego mianowany został p. Azenchagas. (Nordd. A. Z.)

Włochy.

* (Nieomyślność). Korespondent rzymski do gazety lwowskiej *Słowo* zakomunikował pięć pierwszych kanonów o nieomyślności papieża, następującej treści: 1. Jeżeli kto powie, że stolica biskupia św. Piotra nie jest przez Boga wybrana, silną, niezachwianą i wszech-zwycięską skałą kościoła chrześcijańskiego, niech będzie wyklęty. 2. Jeżeli kto

powie, że oprócz stolicy nauczającej św. Piotra, jest inna jeszcze stolica nieomylna prawdy Ewangelji Pana naszego Jezusa Chrystusa, niech będzie wykłety. 3. Jeżeli kto zaprzecza, że święta władza stolicy św. Piotra nauczania potrzebna jest każdemu człowiekowi, wierzącemu i niewierzącemu, świeckiemu i biskupowi, dla prawdziwej drogi zbawienia, niech będzie wykłety. 4. Jeżeli kto powie, że legalnie wybrani jedyni papież rzymscy nie są podług prawa boskiego następcami św. Piotra, oraz że we względzie nieomylności władzy nauczania, nauka kościoła Bożego nie jest wolna od wszelkiego błędzi i zбочenia, niech będzie wykłety. 5. Jeżeli kto powie, że sobory powszechne zostały ustanowione w kościele przez Boga jako władza, ażeby strzegły one owczarni Bożej i stały w rzeczach wiary wyżej niż papież rzymski, lub też ażeby były mu równe, lub nareszcie ażeby były z woli Bożej potrzebne dla nieomylności papieża rzymskiego, niech będzie wykłety.

* (Urlopy ambasadorów). Ambasadorowie i posłowie uwierzytelnieni przy stolicy apostolskiej mieli zwyczaj wyjeżdżać corocznie za urlopem z rozpoczęciem się wielkich upałów i powracać na swoje posady dopiero około Wszystkich Świętych. *Mémorial diplomatique* powiada, że w tym roku otrzymali oni wszyscy od swoich rządów rozkaz nie wydalać się z Rzymu, aż dopiero po odroczeniu soboru. (La Fr.)

Hiszpanja

* (Obecna sytuacja). *Iruac-Bat* powtarza pogłoskę o projekcie dyktatury; pogłoska ta nie jest uzasadniona, gdyż w prowincjach panuje jak najzupełniejsza spokojność, i chociaż w Huelva i Zamora miały miejsce manifestacje esparterystowskie, porządek jednak w tych dwóch miejscowościach nie był zakłócony. Zapowiadają także na 12 czerwca manifestację w Madrycie przeciw księciu Montpensier, i spodziewają się, że w dniu 10 czerwca marszałek Prim złoży w korytarzach wiadomość o czynionych przez siebie różnych krokach, dla wyjścia z tymczasowości, w której losy Hiszpanji spoczywają nieruchomie. (La Patr.)

Portugalia

* (Program nowego ministerstwa). Wiadomo dziś, dla czego książę Saldanha odmówił przyjęcia na posłuchaniu posła włoskiego, gdyż dyplomata ten zganił zań stan marszałka. Przyznać należy, że pierwszy minister portugalski okazał drażliwy charakter. *Opinione* sądzi, że gabinet florencki zażąda od niego wytłumaczenia się. Drażliwość marszałka Saldanhy, ściśle rzecz biorąc, dałaby się usprawiedliwić przez dobre usługi, jakie podług jego zdania, wyświadczył on Portugalji. Do przekonania się o tem, dość przeczytać okólnik jego do ciała dyplomatycznego. Obecny naczelnik gabinetu libońskiego wyjaśnia w nim, że pogwałcił prawo swojego kraju wśród nocy, chcąc przeszkodzić, ażeby ktoś inny nie pogwałcił go za białego dnia. Jeżeli wycelowal działa na pałac królewski, uczynił to kierowany duchem umiarkowania, ażeby na trybunie parlamentarnej nie wstrząsnąć zasadą rządu królewskiego. Rewolucja postępowała szybkim krokiem naprzód, stanął na jej czele, dokonał jej, a posuwając poświęcenie do ostatnich granic, zamiast oprzeć się balwanom, które go unosiły do władzy, z rezygnacją pozwolił się im unosić. Program księcia Saldanhy ułożony jest zresztą w sposób bardzo zręczny. Wszystkie interesa i wszystkie życzenia są w nim uwzględnione. Umysłom realnym przybiecuje on „utrzymanie w całości zaciągnięte zobowiązania, wykonanie święcie zobowiązania państwa, postępować z jak największą prawością z tymi wszystkimi, którzy wspierać będą skarb portugalski, powierzając mu swoje kapitały”. Do umysłów wahających się, wających słowa, powiada: „Religia, sprawiedliwość, moralność, tron, niepodległość narodowa, oszczędność i wolność; oto siedm słów stanowiących program nowego ministerstwa”. (La Fr.)

Anglia

* (Kwestja długu austriackiego.) Zerwanie przez rząd austriacki układów wszczętych z jego wierzytelcami, potępiane jest surowo przez gazety angielskie. *Times* powiada, że Austria, na skutek wyłączenia jej papierów z giełdy londyńskiej i spowodowanej tem szkody dla jej kredytu, opłacać będzie rok po roku karę dziesięćkroć większą od kwoty, którą zaoszczędziła przez złamanie słowa, iż nareszcie przekaże ona, że strata podobna jest nie podobna do zniesienia i wróci znowu przy zmianie ministerstwa do rządu narodów płacących uczciwie swe długi. Daleko jeszcze ostrzej wyrażają się *Daily News* i *Financier*. Sam tylko *Daily Telegraph* przytacza na usprawiedliwienie Austrii ostrzy

ton, jaki przybrali w ostatnich czasach posiadacze papierów austriackich, skutkiem czego nie można było spodziewać się innego rezultatu. (Nordd. A. Z.)

* (Wypadki w Nowej Zelandji). Koloniści w Nowej Zelandji zastosowali z powodzeniem przeciw nieprzyjaznym sobie maorisom starą zasadę: *divide et impera*. *Engl. Corresp.* pisze w tym względzie: „Wiadomo, że od dawnego już czasu wojska kolonialne ściągły bezowocnie znanego przewódcę bandy, Te Kuti, i że ile razy ten bandyta był otoczony ze wszech stron i bliski ujęcia, zdołał on zawsze wymanewrować się. Ponieważ odwołano obecnie nareszcie milicję, przeto nałożono cenę 5,000 fun. ster. na głowę tego mordercy i podpalacza i pozostawiono dwóm zaprzyjaźnionym z nim przewódcóm zyskać tę nagrodę. Jakkolwiek kilkuset maorisów ściągło go obecnie, pomimo to nie został on jeszcze ujęty, lecz banda jego została całkiem rozproszona. Została ona pokonana w bitwie zawziętej, w której część jej poległa, część zaś dostała się do niewoli. Około trzydziestu krajowców, przyprowadzonych przy tej sposobności do Wellingtonu, ma stanąć wkrótce przed sądem. Pomiedzy poległymi znajduje się znany maoris nazwiskiem Hakaria, u którego Te Kuti żył sobie mieszkać w razie gdyby chciano go pozostawić w spokoju. Sam zaś Te Kuti, w towarzystwie kilku swych towarzyszy, schronił się na teraz do lasu. (Nordd. A. Z.)

* (Karol Dickens). Depesza z Londynu donosi o śmierci Karola Dickensa sławnego romanopisarza angielskiego. Dickens umarł dotknięty paralizem. (La Fr.)

* (Traktat o naturalizacji). Telegraf podmorski. Z Waszyngtonu donoszą, że komisja do spraw wewnętrznych, której senat powierzył rozstrząśnienie traktatu w przedmiocie naturalizacji, zawartego pomiędzy lordem Clarendonem i p. Motley'em, zaleca przyjęcie takowego. W izbie reprezentantów złożony został bil w przedmiocie przyznania praw korporacji towarzystwu, mającemu założyć telegraf podmorski pomiędzy Stanami Zjednoczonymi i Bermudą. (Nordd. A. Z.)

Udział przemysłowców, fabrykantów i rękodzielników w rolnictwie w wszechrosyjskiej przemysłowej wystawie w St. Petersburgu w roku 1870.

(Dalszy ciąg; patrz Nr. 113—117).

55. D. J. Spielrein przed siedmiu laty założył w Warszawie fabrykę guzików, tak zwanych patentowanych, które dawniej na potrzebę kraju sprowadzane były z Prus i Anglii. Fabryka ta zatrudnia obecnie około 120 ludzi przy pomocy różnych ułatwiających przyrządów; produkuje ona guziki do męskiej i damskiej garderoby obciążane materją jedwabną, wełnianą, repsem, aksamitem na osadach drewnianych i metalowych i t. p. z różnaitemi półśrodku ozdobami, wypukłemi lub wklęsłemi, jak arabeski, kwiatki, godła heraldyczne i t. p. z użyciem do guzików kostiumowych polerowanych kamyków, kolorowych szkielek i perelek. Dobroć wyrobu, moc i gust składały się i składają na ich zalety, które im pozwalają wytrzymać zwycięzko emulację z zagranicznymi tej kategorii wyrobami, przy niższych nierównie cenach. Rzadko kto z mieszkańców kraju naszego nie używa guzików z fabryki pod firmą Spielreina. Do cesarstwa wysłała ona corocznie dwie trzecie swoich fabrykatów, mając niepospolitą w przemyśle krajowym zasługę, jakiej z nią dotąd nie rozdziela żadna inna podobna fabryka. Na przemysłowych popisach w cesarstwie poddawała ona egzaminowi przymioty wyrobów swoich; wystawa w Petersburgu z r. 1861 przyznała jej list pochwalny; wystawa w Moskwie z r. 1865 znalazła ją godną srebrnego medalu. Obecnie fabryka pod firmą D. J. Spielreina dostarczała na wystawę petersburską rozliczne okazy guzików patentowanych wyżej opisanych.

Dział II-gi.

Drzewo i produkta kopalne (oprócz metali) w stanie surowym i wyrobionym.

Aby wykazać jakie są gatunki drzewa na użytek budowl i fabryk, tudzież do wyrobów meblowych, w tutejszych lasach rządowych, niemniej, aby pochlubić się ich drzewostanem, nadesłanemi zostały w balach, blokach i kręgach różne drzew gatunki, jak: dąb, modrzew, jesion, buk, olsza, grab i t. p. a mianowicie dostarczyły okazy lesne tej kategorii:

56. Izba skarbową łomżyńska z lesnictw w gubernji łomżyńskiej.

57. Izba skarbową kaliska z lesnictw gubernji kaliskiej.

58. Lesnictwo Lublin.

59. Lesnictwo Nowa-Aleksandrja.

60. Lesnictwo Chołm.

61. Lesnictwo Marjampol.

62. Lesnictwo Hanca.

63. Lesnictwo Pilwiszki.

64. Lesnictwo Suwałki, i wreszcie

65. Lesnictwo Augustów.

Z kilkuset majstrów stolarskich cechowych w Warszawie, nie licząc w to tych, którzy nie należąc do cechu za konsensami sprawują profesję, obecnie pięciu do popisu stanęło, a wyroby ich czy to zbiorowo, czy pojedynczo cenione, wykazują znakomity postęp kunsztu stolarskiego; żądania choćby najwięcej pretensjonalne i zbytkowe na nich poprzestaćby mogły. Ze stolarzy którzy nie wiali się stanąć do popisu, dostarczyli znakomicie odrobione meble a mianowicie:

66. Jan Szancenbach, majster stolarski w Warszawie, na uzdolnienie którego składały się przez lat kilka Londyn, Paryż i inne europejskie stolice i który w znajomości kunsztu swego w tutejszem zgromadzeniu stolarzy wysoko jest ceniony, o ile zasłużył na to chlubne uznanie dowiódł najlepiej przesłanemi obecnie na petersburską wystawę wyrobami swemi. Dostarczył on między innymi arcydzieło kunsztu stolarskiego — biórko na wygiętych nogach w stylu Ludwika XIV-go z trzema szufladami w spodzie i wspaniałem górnem biórkowem urządzeniu, całe z kasztanami amerykańskiego różnokolorowem drzewem fornirowane i żyłkowane. Kłapa jest pół okrągła, chowająca się wewnątrz, za podniesieniem której skutkiem mechanizmu według pomysłu pana Szancenbacha, szyber czyli blat do pisania jednocześnie sam się wysuwa. Zamknięcie licznych wewnątrz szufladek i górnych szafek odznacza się szczególnym pomysłem, wszystkie one są bez zamków, zaś zamek w środkowej pod korpusem szuflady, tak sztucznie ma połączenie z całością, że za zamknięciem lub o otwarciu zamka głównej szuflady, wszystkie inne szufladki i górne szafki jednocześnie zamykają się lub otwierają same. Pyszny ten mebel nie potrzebował uciekać się wcale do ozdób snycerszczyzny. Dostarczona przez p. Szancenbacha toaleta damska *Duchesse genre moderne* podług modelu z wystawy londyńskiej z roku 1863 o trzech okrągłych profilach w gruntryisie, z drzewa amerykańskiego aniboa, drzewem amarantem inkrustowana, jest pysznym meblem i wypieszczonym cackiem zarazem. Dostarczył także p. Szancenbach dwie szafy do sukien, jedna machoniowa z lustrem, druga z orzecha amerykańskiego bez lustra o lekkich gzymsach, którego kapitele zdobią fantazyjne głowy. Nie dość na tem, p. Szancenbach wyjeżdżając obecnie do Petersburga bierze z sobą jedno z dwóch łóżek z węgierskiego orzecha. Są one prawie bez nóg; na podstawkach o sarkofagowych profilach; boczne i szczytowe elewacje zdobne płaskorzeźbą, nadają tym łóżkom taką wspaniałość, że w monarszych sypialniach mogą zająć miejsce.

67. Maciej Brzezinski, majster stolarski w Warszawie, dostarczył sześć krzesel, dwa fotele, kozetę i stół owalny, wszystkie z drzewa dębowego w stylu rzymskim, misternie odrobione, bez polysku polityury, — na jasny mat, okazałe kopsztyki, nogi i wnękowane cargo, suta rzeźba przyozdabia; są one wytapicerowane, i ciężkim adamaszkim krajowego wyrobu pokryte.

68. Cejzer Adolf; stolarz modelator w Warszawie, dostarczył damską toaletę z drzewa orzechowego, gustownie drzewem różanym inkrustowaną; szufladki do różnych damskich potrzeb trafnie ułożone.

69. Karol Fick, majster stolarski w Warszawie, dostarczył szafę dwudrzwiową, rozbiowaną, fornirowaną na lipinie, wewnątrz politurowaną, o wspaniałym gzymsie. Osobliwością meblu tego jest oryginalność zwojów i rzadkiej piękności jesionowy fornir rżnięty z jednego bloku jesionu. (d. c. n.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa.

dnia 1 (13) Czerwca.

INSTYTUT LECZNICZY PRYWATNY

DLA CHORYCH SYFILITYCZNYCH I SKÓRNYCH.

D-rów Podowskiego i Kadłern,

ulica Mokotowska, Nr 1671,

przyjmuje chorych z tak zwanymi chorobami sekretnymi, jako też dotkniętych cierpieniami skóry, jak: liszajem, świerzbą, wypryskiem, i t. p. Oplata ta

za utrzymanie, leczenie, kąpiele, etc., wynosi na dobę od rsr. 1 kop. 50 do rsr. 3 od osoby.

Ambulatorjum zakładowe, w którym chorzy przychodni z miasta, otrzymują pomoc lekarską, odbywa się codziennie do godziny 10-ej z rana i od 4-ej do 6-ej po południu, w mieszkaniu d-ra Kadlera, przy ulicy Nowo-Senatorskiej, pod Nr. 634b.

Tamże dowiedzieć się można o warunkach przyjęcia do zakładu.

Kolej Fabryczno-Lódzka.

Pociąg Nr. 1, wychodzi z Łodzi o godz. 12 min. 23 przybywa do Kólszka o godz. 1 m. 10 i tam spotyka się z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Podróżni pociągiem tym udający się, przybywają do Sosnowic o godz. 9 wieczór, a do Wrocławia o godz. 12 m. 12 rano.

Pociąg Nr. 2, wychodzi z Kólszka o godz. 2 min. 35 przybywa do Łodzi o godz. 3 m. 32. Pociąg ten łączy się w Kólszku z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o godz. 7 m. 30 rano. Podróżni pociągiem Nr. 1 przybywają do Kólszka o godz. 1 m. 20 łączy się z tymże pociągiem drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, przybywają do Warszawy o g. 5 m. 38 po południu, a do Aleksandrowa o g. 7 m. 20 wieczorem.

Kalendarz.

We wtorek 2 (14) czerwca, — św. Bazylego bisk. — Słońce wst. o godz. 3 min. 40; zach. o godz. 8 min. 20.

We środę 3 (15) czerwca, — św. Wita i Modesta męcz. — Słońce wst. o godz. 3 min. 40; zach. o godz. 8 min. 20.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + 7,8 R. Wczoraj. Barometr w milimetrach 745,4 745,5 Termometr Reaumur +10,8 +12,6 Stan nieba pochmurny, na p. pogodny

Największe ciepło + 13,3 R. Najmniejsze ciepło + 4,2 R.

Wyokość wody na Wiśle stop 2 cali 11.

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

We środę, — w teatrze rozmałości: komedje **Miłość i dyplomacja**, **Zbudziło się w niej serce**; we czwartek, — w teatrze wielkim: 1-y akt opery **Norma**; balet **Tancerze europejscy w Chinach**; w piątek, — w teatrze rozmałości: komedje **Szczęście nieszczęściem**, **Dożywocie**; w sobotę, — w teatrze wielkim: opera **Balmaskowy**; w teatrze rozmałości: komedje **Miłość i dyplomacja**, **Czuła struna**; w niedzielę, — w teatrze wielkim: balet **Flick i Flok**; — w teatrze rozmałości: komedja **Rodzina Benoitów**.

WIELKI TEATR. — Dziś, w poniedziałek, komedja w 2 aktach, **Wdowa niepokieszona**. — Osoby: Pani de Saint-Marc — pani **Rakiewicz**; Leon d'Orvigny — p. **Tatarkiewicz**; Hipolit Jonsac — p. **Swieszewski**; Gabriel Lorot — p. **Szymanowski**; Bavalier — p. **Damse**; Panna Desbuissons — pani **Mazurowska**; Karolina — panna **Gilska**; Lemignard — p. **Adler**; Odziwny — p. **Dobrowolski**; Sekundant Lorot'a — ***; — krotoczwila ze śpiewkami w 1 akcie, **Nie mam czasu**. — Osoby: Dardard — p. **Chomiński**; Pontbicher — p. **Ostrowski**; Colardeau — p. **Damse**. — (Po cenach teatru rozmałości). — **Jutro**, we wtorek, opera **Piękna Helena**. — **Wczoraj**, w niedzielę, dawano operę **Halka**, było osób 1031. — **Onegdaj**, w sobotę, dawano 1-szy akt opery **Córka Regimentu**, balet **Córka źle strzeżona**, było osób 218.

TEATR ROZMAITOŚCI. — **Wczoraj**, w niedzielę, dawano komedje **Miłość i dyplomacja**, **O chlebie i wodzie**, było osób 317. — **Onegdaj**, w sobotę, dawano komedje **Miłość i dyplomacja**, krotoczwila **Ulicznik warszawski**, było osób 247.

DOLINA SZWAJCARSKA. — Dziś i codziennie, **Koncert** pod dyrekcją **Józefa Straussa**, z własną orkiestrą z Wiednia. — **Jutro**, we wtorek: — I. Uwertura z opery „Niema z Portici”, Auber; Śpiew wiosenny, Mendelsohna-Bartholdy; Dorfschwalben, walc Józ. Straussa; Final z op. „Lucja z Lamermooru”, Donizetiego. — II. Uwertura z op. „Nocleg w Grenadzie”, Kreutzera; Wiedeńskie karmelki, walc Jana Straussa; „Schwur und Schwesterweihe”, z op. „Hugonoci”, Meyerbeera; „Ohne Sorgen”, polka Józefa Straussa. — III. Uwertura z op. „Athalie”, Mendelsohna-Bartholdy; „Engelied”, Westermeyera; „Die Galante”, polka franc., Józefa Straussa; Polonez, Chopina. — Początek o godzinie 6 1/2. — Cena wejścia kop. 20. — **Wczoraj**, było osób 1200. — **Onegdaj**, było osób 500.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowski). — **Otwarty w Niedziele i Czwartki**.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowski).

skim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — **Codziennie**, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

W ELORADO (przy ulicy Długiej N. 586b.). — Dziś i codziennie, przedstawienia towarzystwa komicznych paryżkich śpiewaków. — Cena miejsc: Numerowane w pierwszych rzędach kop. 50 i kop. 5 na ubogich; w dalszych rzędach kop. 30 i k. 5 na ubogich; wejście do ogrodu kop. 20. — Początek orkiestry o godzinie 7-ej, przedstawienia o 8-ej. — **Wczoraj**, było osób 820. — **Onegdaj**, było osób 846.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej). — Dziś i codziennie, przedstawienia śpiewaków niemieckich i artystów dramatycznych pod dyrekcją pani Leopoldyny von Lukatsy. — Cena miejsc: 1-sze miejsce kop. 45 i kop. 5 na ubogich, 2-gie miejsce kop. 30 i kop. 5 na ubogich, 3-cie miejsce kop. 20; wejście do ogrodu kop. 10. — Początek o godzinie 7 1/2 wieczorem. — **Wczoraj**, było osób 628. — **Onegdaj**, było osób 898.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej i od Zielonego placu) Dziś i codziennie, przedstawienia humorystyczno-wokalne z tańcami i śpiewami, pod zarządem Jana Russanowskiego. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — **Wczoraj**, było osób 322. — **Onegdaj**, było osób 210.

ALHAMBRA dawniej **ORFEUM** (przy ulicy Miodowej, w domu Lessera). — Dziś i codziennie, artyści dramatyczni pod dyrekcją Feliksa Stobińskiego dawają przedstawienia humorystyczne z tańcami i śpiewami w języku polskim. — Cena miejsc: 1-e miejsca kop. 30 i kop. 5 na ubogich, drugie miejsce kop. 20; wejście do ogrodu kop. 10. — Początek o godzinie wpół do 8-ej wieczorem. — **Wczoraj**, było osób 814. — **Onegdaj**, było osób 507.

W OGRODZIE „FIGARO” (przy ulicy Nowy-Swiat w domu Koopego N. 39). — Dziś i codziennie, przedstawienia artystów dramatycznych pod dyrekcją Henr. Modzelewskiego, dyrektora teatrów prowincjonalnych. — Cena miejsc: miejsce numerowane w pierwszych 2-ach rzędach kop. 50 i k. 5 na ubogich, w następnych rzędach kop. 30 i kop. 5 na ubogich; pierwsze miejsce kop. 20; wejście do ogrodu kop. 10. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — **Wczoraj**, było osób 212. — **Onegdaj**, było osób 272.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskimi, — codziennie jest otwarty). — W każdą niedzielę i święto, orkiestra w pełnym komplecie grać będzie. — Początek o godzinie 4-ej po południu. — Cena wejścia od osoby kop. 15.

* Przyjechali do Warszawy: generał - adjutant **Minkwitz**, z Wytkowyszek; generał - major **Fomtin**, z Lublina; tajny radca **Markus**, z Petersburga; rzeczywici radcowie stanu: **Witkowski**, z Petersburga; **Stroczynski**, z Strzyżewa; — wyjechali: generał-lejtnant **Bludow**, do Częstochowy; rzeczyw. radca stanu **Kisielew**, do Wiednia.

* W dniu 31 (12) bież. mies. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 50, wyszedł 54, umarło 10, pozostało 1332 (mężczyzn 692, kobiet 640), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 132, kobiet 144.

* Dnia 31 (12) bież. mies. i roku, urodziło się: chrześcijan: płci męskiej 8, płci żeńskiej 7; starozakonnych: płci męskiej 3, płci żeńskiej 2, razem 20; — zawarło śluby małżeńskie: par: chrześcijan 6; starozakonnych —; umarło: chrześcijan: płci męskiej 7, płci żeńskiej 7; starozakonnych: płci męskiej 3, płci żeńskiej 2, razem 19.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentyry Rudolfa Okręt
Petersburg, d. 29 Maja (10 Czerwca) 1870 r.

	za rsr.
Weksle na Londyn 3 mies.	29 1/2
„ Amsterdam	150
„ Hamburg	27 1/8
„ Paryż	316
50% Bilety Bankowe 1-m	90 3/4
50% „ 2-m	90 1/2
50% „ 3-m	91 1/2
50% Pożyczka Premjowa wewnętrzna z r. 1864	150 1/4
50% „ z r. 1866	147
50% „ Rus. Ang. z r. 1870	107 1/2
50% Listy Zastawne Ruskie	112 1/2
Akcje W-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs.	147
Akcje Drogi Żelaz. Warszawsko-Terespolskiej	118
„ Wiedeńskiej	—
Obligacje W-go Tow. dróg żelaznych	160
„ Terespolskiej	—
„ Nikołajewskiej	111 1/2
„ Imperjały	—
Dyskonto.	6 3/4

KURSA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

z dnia 1 (13) Czerwca 1870 r.

	W e k s e l a	Ządano	Placon.
		Rs.	Ks.
Berlin	100 Taler	116	40 1/2
Gdańsk	100 Taler	—	—
Hamburg	100 Taler	177	81 1/2
Londyn	100 Taler	97	—
Paryż	100 Taler	94	65 1/2
Wiedeń	100 Taler	98	10 1/2
Petersburg	100 Rubl.	98	75 1/2
Moskwa	100 Rubl.	100	17 1/2
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.			
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	71	50	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po 100 talarów za sztukę	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgosz. za rs. 100	72	—	72
Akcje Żegluga Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	—	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łódzkiej rs. 100	—	—	—
Papiery Publiczne			
(bez wartości kuponów.)			
Oblig. Skarbu za rs. 100	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. 1. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—
Lit. B. po złp. 300 za sztukę z kupon.	—	—	—
„ bez kuponu	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okręgu Serji 1-aj za rs. 100	93	98	92 1/2
Listy Zastawne III-go Okręgu Serji 2-aj za rs. 100	92	94	92 1/2
Listy Zastawne nowe 5%, z r. 1869	93	97	93 1/2
Oblig. Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego. 100	75	100	33 1/2
Listy likwidacyjne za rs. 100	76	2	75 1/2
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	—	—	—
5 pożyczka rosyj. Stiglitz z r. 1854 za rs. 100	—	—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitz z r. 1855 za rs. 100	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100	—	—	—
Metalki Lutowe za rs. 100	—	—	101 1/2
Sierpniowe za rs. 100	—	—	102 1/2
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	151	—	—
„ z 1866 rs. 100	148	2	—
5% Listy Zastaw. Roaji	111	50	—
M o n e t y.			
Pół-imperjały Rosyjskie	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe wazne	—	—	—
Pruskie bilety Kassowe	—	—	—
Bilety Bankowe Austriackie	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. 88 1/2.

* Wartość kuponu od List. Zast. nowych rs. 2 k. 36 1/2.

„ od Listów Likwidacyjn. rs. k. 13 1/2.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentyry Rudolfa Okręt
z Berlina, d. 29 Maja (10 Czerwca) 1870 r.

	Z BERLINA.	ządają	placą
Bilety Banku Rosyjskiego	—	—	76 3/4
Weksle na Warszawę	—	—	76 1/2
„ Petersburg 3 tygodn.	—	—	84 1/2
„ „ 3 miesięczny	—	—	83 1/2
„ Londyn 3	—	—	—
„ Paryż 2	—	—	—
„ Hamburg 2	—	—	—
„ Wiedeń 2	—	—	—
40% Listy Zastawne	—	—	83 1/2
50% „	—	—	70
40% „ Likwidacyjne	—	—	76 1/2
40% „	—	—	57 1/2
40% Obligacje Skarbowe	—	—	71 1/2
50% Listy Zastawne Ruskie	—	—	86 1/2
5-ta Pożyczka Stiglitz	—	—	65 1/4
50% „ Rus. Ang. z r. 1870	—	—	86 1/4
50% „ Premjowe „ 1864	—	—	117 1/2
50% „ „ 1866	—	—	115 1/2
Akcja dróg żelaznych Wielk. Towarz.	—	—	122 1/2
„ „ Warsz.-Wiedeńskiej	—	—	92 1/4
„ „ Bydgoskiej	—	—	57 1/2
„ „ Terespolskiej	—	—	60
„ „ Fabryczno-Łódzkiej	—	—	81
Obligacje Dr. „ Warszawsko-Wiedeńskiej	—	—	84 1/4
„ „ Terespolskiej	—	—	83 1/2
Żyto w miejscu	—	—	49 3/4
„ na dostawę	—	—	53 1/2
Z WIEDNIA.			
Weksle na Londyn	—	—	121 40
„ Paryż	—	—	48 20
„ Hamburg	—	—	89 80
Akcje Banku Kredytowego	—	—	253 30
„ „ Anglo-Austr.	—	—	304
Pożyczka Narodowa	—	—	69 80
Lombardy	—	—	192
Losy z roku 1860	—	—	96 40
„ „ 1864	—	—	116 70
Z PARYZA.			
Renta 3%	—	—	74 70
Renta Włoska	—	—	60 70
Akcje Kredytu Ruchomego	—	—	256
Z LONDYNU.			
3% Papiery (Consols)	—	—	92 1/2

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНИЯ.

UWADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНИЯ И ПРИВИЛЕГИИ.

N. D. 4357. Dyrekcja Szeregowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Zawiadamia członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione, zadane zostały pożyczki Towarzystwa obciążone mające pierwszą, onych hipotekę do wysokości sum poniżej zamieszczonych, jako to:

1. Dobra Wola Cygowska w Powiecie Radzyńskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 17,500.

2. Dobra Brzostowice w Powiecie Grojeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 23,600.

3. Dobra Papiernia Młyn w Powiecie Radzyńskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 1,500.

4. Dobra Dziekanów w Powiecie Warszawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 32,900.

5. Dobra Gluchów w Powiecie Grojeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 24,100.

6. Dobra Kurzeszyn w Powiecie Rawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 12,000.

7. Dobra Polonisz w Powiecie Kolskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 9,600.

8. Dobra Boglewice w Powiecie Grojeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 29,580.

9. Dobra Osiny w Powiecie Grojeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 19,030.

10. Dobra Wola Bogławska w Powiecie Grojeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 26,230.

11. Dobra Nowawieś i Ujazd w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 27,030.

12. Dobra Wartkowice i Gostków w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 19,510.

13. Dobra Gawrony w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 12,890.

14. Dobra Leszno Wielkie w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 22,450.

15. Dobra Panoszew w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 3,000.

16. Dobra Gośniewice lit. B. w Powiecie Górnokalwaryjskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 8,370.

17. Dobra Chrośno w Powiecie Nowomińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 4,900.

18. Dobra Skotniki w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 17,380.

19. Dobra Zalesie w Powiecie Grojeckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 32,850.

20. Dobra Golice w Powiecie Łęczyckim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 25,330.

21. Dobra Dobiesz w Powiecie Górnokalwaryjskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 17,560.

Zarządy jakie przeciwko obciążeniu w powyższych wysokościach dobr tu wymienionych przez stowarzyszonych czynione być mogą, rozstrzygane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu, lub do Dyrekcji Szeregowej w ciągu tygodni czterech, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Warszawa d. 30 Maja (11 Czerwca) 1870 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza, Słowikowski.

N. D. 4355. Urząd Loterii w Królestwie Polskim.

W dalszym ciągu obwieszczenia w dniu wczorajszym uczynionego o większych wygranych w 5 klasie 114 Loterii Klasycznej przypadłych, podaje do wiadomości, iż w dniu dzisiejszym odciągnięto 700 Numerów, z których:

Nr. 3,850 wygrał rsr. 2,500.

Nr. 7,504 „ „ rsr. 1,000.

Nr. 8,331, 11,116 i 19,958 po rsr. 500, zaś

Nr. 2,019, 5,756, 7,050, 11,277, 15,562 i

19,477 po rsr. 200.

Dalsze ciągnięcie odbędzie się w przyszły

Wtorek, to jest dnia 2 (14) Czerwca r. b. od

godziny 10 z rana.

Warszawa d. 30 Maja (11 Czerwca) 1870 r.

Naczelnik Urzędu, Loeschner.

Sekretarz J. K. Nosiński.

N. D. 4172. Nadzиратель 2-го Округа

Калишского Акцизного Управления.

2-й Округ Калишского Акцизного Управления

объявляет, что патент выданный

1-го Июля 1869 года за № 3878 Антону

Зелинскому на право продажи питей рас-

пивочно и на вынос в 2-й половине 1869 года в шинке деревни Хвештук, Ленчицкого Уезда объявлен утратенным. Г. Калиш, 16 Мая 1870 года. 2-3 Округной Надзиратель, (.....)

ЛІСУТАЦІЕ. — ТОРГИ.

N. D. 4272. Управление Акцизного Лесничского.

Объявляет, что на риск несправных безсрочных арендаторов, в присутствии оного Управления в сел. Лышковице 16 (28) Июня с. г. в 12 часов дня, будут производиться изустные торги (in plus) на продажу прав на безсрочно арендованное содержание трех мельничных усадеб, Сохачевского уезда в п. Илозъ расположенных, а именно:

I. принадлежащей наследникам Дранге и находящейся в пользовании Марианы Лобухской из коей годичный доход определен в 37 р. с 20 копеек ржи натурою.

II. принадлежащей Шмону Герке из коей годичная плата равняется 8 р. с 94 1/2 коп. и 20 копеек ржи, и

III. принадлежащей Вольфу Беръ Гольдману, из коей чинши составляет 8 р. с 94 1/2 коп. в год и 20 копеек ржи натурою.

Торги производятся будут отдельно на каждую с выше сказанных усадеб, от сумм представляющих стоимость принадлежащих им строений, заборов и посевов т. е. 1-ой усадьбы, от 1058 р. с 40 коп. II-ой от 885 р. с 10 коп. III-ей от 606 р. с 50 коп.

Условия и бумаги относящиеся к настоящему делу могут быть рассмотрены желающими в Управлении Лесничского во всякое время за исключением праздничных дней.

Лышковице, Мая 26 (Юня 7) двх 1870 г. Помощник Управляющего Лесничского, Колесный Собственник, Степанович, Секретарь, Держановский.

N. D. 4294. Александровская Имения объявляет, что с 15 (27) Июня до 19 (Юня 1) Июля с. г. будут продаваться с аукциона купленные товары по оценке всего на 4,500 рублей, состоящие из: пухляков, шерстяных, льняных изделий, и других разных мелких товаров. Эти товары будут продаваться ежедневно, начиная с 11 часов утра до 4 часов дня.

Кемор. Александровское имение оглашает, что в 15 (27) Июня до 19 (Юня 1) Июля с. г. будет продаваться с аукциона купленные товары по оценке всего на 4,500 рублей, состоящие из: пухляков, шерстяных, льняных изделий, и других разных мелких товаров. Эти товары будут продаваться ежедневно, начиная с 11 часов утра до 4 часов дня.

Александрово, Мая 23 дня 1870 г.

За Управляющего, (.....)

N. D. 4347. Войны Гмины Мокотовъ. Сие объявляет, что в присутствии моем 3 (15) Июня 1870 года, в 10 часов утра, будут производиться изустные (in plus) торги на отдачу в 12-летние арендные содержание поземельного участка в имении Сельки при г. Варшавы, сроком с 20 Мая (1 Июня) 1870 г. по 20 Мая (1 Июня) 1882 года.

Желающие участвовать в торгах обязаны прибыть в Управление Гмины Мокотовъ, в означенном срок.

Торговые условия могут быть пересмотрены в Гминном Управлении, во всякое время, за исключением праздничных и высочайше установленных дней. Мокотовъ, 27 Мая 1870 года. Левицкий.

N. D. 4059. Секвестратъ Скарбовъ Повиату Варшавского.

Подает до powszechniej wiadomości, że w d. 12 (24) Czerwca 1870 r. to jest w trzecie, o godzinie 12 w południe, na placu targowym na Pradze dopełniona zostanie sprzedaż zajętych ruchomości u dzierżawcy folwarku Konotopu gminy Ożarów, a mianowicie: krowy, woły, meble, bryczki i krescencja, a to na satysfakcję zaległości Sкарбовых od dzierżawcy rzeczonoego folwarku przypadających.

Warszawa d. 18 (30) Maja 1870 r.

3-2 Dyjewski.

N. D. 4352. Pisarz Trybunału Cywilnego

w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo

czyni, iż na żądanie Henryka Toeplitz Vice-

Prezesa i Kasjera Towarzystwa wsparcia

Artystów Muzyki, tudzież pozostałych po nich

wdów i sierot w imieniu i na rzecz tegoż z mocy plenipotencji pod dnim 23 Września 1869 roku przez Komitet rzeczonoego Towarzystwa udzielonej, działającej, w Warszawie pod N-rem 619/20 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Aleksandra Kraushaara Patrona, w Warszawie pod Nr. 739a zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu rsr. 1,500 z procentem 5% i 1% tytułem ofiary i kosztów od Sukcesorów Jana Michała dwóch imion Billing jako to: Henryki Izabelli dwóch imion z Szneiderów Billing po Janie Michał Billing pozostałej wdowy, Marii Józefy 2-ich imion Billing pańny pełnoletniej, Teresy Brunislawy 2-ich imion Billing pańny pełnoletniej, także pod Nr. 677 zamieszkałych, Jadwigi Joanny 2-ich imion z Billingów i Antoniego małżonków Goebel obywateli, w Warszawie Nr. 1431, Teofila Sikorskiego Profesora w imieniu własnym, oraz jako ojca i głównego opiekuna nieletnich Heleny i Wacława żony dy Sabiny z Billingów Sikorskiej spłodzonych dzieci, pod N-rem 1259a zamieszkałego, wszystkich jako współwłaścicieli nieruchomości Nr. 676 w Warszawie, protokółem Teofila Eichler, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w d. 4 (16) Maja 1870 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęta i zaareztowana została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Leszno pod Nr. 676 w gminie Magistratu miasta Warszawy w Cyркуle Policajnym V i VI, a Administracyjnym IV, V i VI, w jurisdikcji Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, na gruncie emfiteuty, z którego opłaca się czynszu do Kasy Ekonomicznej miasta Warszawy rsr. 2 kop. 25 położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Sukcesorów Jana Michała dwóch imion Billing należących i w ich posiadaniu stojąca, dochody której, protokółem Komornika Markiewicza w dniu 19 (31) Marca 1870 roku sporządzonym, na żądanie Jana Oranowskiego w Warszawie pod Nr. 388 zamieszkałego, w poszukiwaniu sumy rsr. 150 procenta i kosztów zajęte zostały, a Administratorem takowych ustanowiony Konstantyn Modrzyński w Warszawie pod Nr. 104 zamieszkały i ten też obecnie dochody pobiera.

Ogólna rozległość całej posesji wynosić może około łokci-kwadratowych 3875 w przybliżeniu.

Na gruncie zajętej nieruchomości, stoją następujące zabudowania:

1. Dom frontowy murowany, parterowy, wraz z oficyną w podwórzu stojącą, stanowiącą jedną całość, dachówką, a od podwórza gontami kryty, o 2 ch kominach murowanych.

2. Budka drewniana gontami kryta, na mieszkanie dla stróża przyznaczona.

3. Przybudowanie pochyle, osłaniające wejście do piwnicy gontami kryte, na którym leży drabina drewniana dla kominiarzy.

4. Domek mały w części z desek a w części murowany, deskami kryty zdezolowany.

5. Oficyna parterowa w części murowana a w części drewniana, gontami kryta z kominem murowanym.

6. Parkan drewniany o dwóch przegłach.

7. Śmietnik z desek.

8. Wystawka na 4 ch słupach drewnianych, gontami pokryta.

9. Wozownia murowana, blachą kryta.

10. Oficyna murowana, o parterze, pierwszym i drugim piętrze, gontami kryta, o jednym kominie murowanym.

11. Komórki murowane blachą kryte, o 3 ch drzwiach.

12. Pałacz o jednym przeście murowanem a drugim drewnianem.

13. Pompa drzewem cembrowana z taką kółką.

14. Oficyna drewniana, glina tynkowana, z piwnicami gontami kryta, o 1-ym kominie murowanym.

15. Słup drewniany z drabiną.

16. Oficyna murowana, parterowa, blachą kryta, z jednym kominem murowanym.

17. Oficyna drewniana, parterowa, glina tynkowana, dachówką kryta, o jednym kominie murowanym.

18. Komórki drewniane, gontami kryte, o 2 drzwiach.

19. Sztachety drewniane w części deskami obite.

20. Ogród owocowy, warzywem obsiany, w którym znajduje się drzew owocowych około sztuk 22.

21. Altana z desek z ławkami i stołem.

22. Studnia ocembrowana do ścięcia nieczyści słazca.

23. Kloaki z drzewa zbudowane o 4 ch se-desach.

24. Zabudowanie z desek drewnianych zbudowane, razem z kloakami gontami kryte, komórki w sobie mieszczące.

25. Zabudowanie z desek zbudowane, gontami kryte, mieszczące komórki.

W nieruchomości zajmowanej mieści się 10 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaareztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy kierującego Aleksandra Kraushaara Patrona, w Warszawie pod N-rem 739a zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Pisarza Trybunału tutejszego Wydziału I złożone, przejrane być mogą.

Zajęcie w kopcach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod N-rem 462/3 urzędującemu, na ręce Mikołaja Piotra Łyszkiewicza, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Wojcieckowi Brochockiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II-go w Warszawie, w Warszawie pod N-rem 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 9 (21) Maja 1870 r.

Wniezione do księgi wieczystej powyż zajętej i zaareztowanej nieruchomości, w Warszawie, dnia 9 (21) Maja 1870 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowanej w Kancelarii Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audycji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10 z rana, w Wydziale I, d. 14 (26) Lipca 1870 roku.

Sprzedawcą kierować będzie Aleksander Kraushaar, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 23 Maja (4 Czerwca) 1870 r.

Rada Dworu, Zgorski.

Wywieszono na tablicy w sali usępowej

Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 23 Maja (4 Czerwca) 1870 r.

Rada Dworu, Zgorski.

N. D. 4350 Pisarz Trybunału Cywilnego

Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie SS-rów Marcina Ciechanowskiego b. Pisarza Aktowego, jako to: Klotyldy Ciechanowskiej pańny doletniej, pańny b. zgro-madzenia Felicjanek, z własnych funduszów utrzymującej się, w Warszawie pod Nr. 716 Wandy z Ciechanowskich Aleksandra Zelechowskiego, urzędnika Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych żony, w asystencji męża czyniącej, czyli obojga małżonków Zelechowskich, w Warszawie pod Nr. 233, Emmy z Ciechanowskich Aleksandra Pstrokońskiego jeometry żony, w asystencji męża, czyli obojga małżonków Pstrokońskich, we wsi Kamienna, okręgu Szymborskim powiecie Opoczyńskim, Walerji z Ciechanowskich Pstrokońskiej, po Adamie Pstrokońskim, byłym wojskowym pozostałej wdowy, w Warszawie pod Nr. 716, Bronislawa Ciechanowskiego, urzędnika Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, w Warszawie pod Nr. 484, Mieczysława Ciechanowskiego urzędnika górnictwa, we wsi Dąbrowie Górniczej okręgu Olkuskim gubernji Radomskiej zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 619 przy ulicy Podwał zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy a) dla Klotyldy Ciechanowskiej rsr. 1,088 kop. 85 1/4; b) Emmy z Ciechanowskich Aleksandra Pstrokońskiego żony, rsr. 1,013 kop. 34 1/4; c) Wandy z Ciechanowskich Aleksandra Zelechowskiego żony, rsr. 1,027 kop. 41 1/4; d) Walerji z Ciechanowskich Pstrokońskiej wdowy, rsr. 1,594 kop. 89 1/4; e) Bronislawa Ciechanowskiego, rsr. 1,462 kop. 5 1/4; f) Mieczysława Ciechanowskiego, rsr. 1,392 kop. 84 1/4; czyli w ogóle rsr. 7,579 kop. 38 1/4; z procentem 5%, od d. 12 (24) Czerwca 1866 r. i kosztów od Aleksandra Boskiego obywatela, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1567 przy ulicy Widok położonej, także zamieszkałego, protokółem Walentego Sypryniewicza, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 29 Grudnia 1866 roku (10 Stycznia 1867 r.) sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęta i zaareztowana została.

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie, przy ulicy Widok pod Nr. 1567, w Gminie Magistratu Miasta Warszawy, w Cyркуle Policajnym X, pod jurisdikcją Sądu Pokoju okręgu i miasta Warszawy Wydziału III, na gruncie czynszowym, z którego się opłaca czynszu rocznie rsr. 2 kop. 85, położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Aleksandra Boskiego należących, i w tegoż posiadaniu stojąca, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążona.

Nieruchomość ta, ma na długość frontu około łokci 60, albo arszynów 48, a na głębokość od frontu aż do tyłu, około łokci 72, albo arszynów 58.

Na gruncie powyższej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana dwupiętrowa, dachówką kryta, 6 kominów murowanych mająca.

2. Oficyna masiv murowana dwupiętrowa,

dachówką kryta, 3 kominy murowane mająca.
3. Oficyna dwupiętrowa dachówką kryta, 3 kominy murowane mająca.
4. Oficyna czyli korpus masiv murowany, dwupiętrowy, dachówką kryty, 3 kominy murowane mająca.
5. Dwa małe parkany, murowane.
6. Śmietnik z balii.
7. Sztachetki z lat rzniętych.
8. Studnia żelazna z daszkiem i korbą takąż.
9. Klomb sztachetkami, ogrodzony, w którym jest młodych drzewek 13.
10. Podwórze kamieniem, polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej, jest 29 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej i zaareztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrygującego Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, pod Nr. 519 przy ulicy Podwał zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone przejrane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi m. Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Edwarda Minkowskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III w Warszawie, pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudow. d. 6 (18) Stycznia 1867 r.

Wnieśli do księgi wieczystej powyższe zajęcia nieruchomości w Warszawie d. 6 (18) Stycznia 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowanej w kancelarii Trybunału tutejszego, w Wydziale I na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 22 Marca (3 Kwietnia) 1867 r.

Sprzedawcą dyryguować będzie Teofil Tomicki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 19 (31) Stycznia 1867 r.

Rada Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, d. 19 (31) Stycznia 1867 r.

Rada Dworu Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych do sprzedaży nieruchomości tej, ułożonych, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem zapadłym dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1867 r., termin do przygotowania nieruchomości tej przysądzenia wyznaczył na dzień 5 (17) Maja 1867 r., w którym to dniu pomieniona nieruchomość Teofilowi Tomickiemu Adwokatowi przygotować za sumę rsr. 10,000 przysądzoną została. Następnie tenże Trybunał wyrokiem w tymże dniu zapadłym, termin do ostatecznego tej nieruchomości przysądzenia, wyznaczył na d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1867 r. Lecz gdy SS-rowskie Cieszanowskiego w należności swej zostali spłaceni, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym d. 16 (28) Lipca 1868 roku na domaganie się Heleny z Brzezińskich po Józefie Dyzmańskim pozostałej wdowie, w Warszawie w domu pod Nr. 497 lit. A zamieszkałej a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata, w Warszawie w domu pod Nr. 519 zamieszkałego, obrane mającej, jako wierzycielki sumy rsr. 21,000, z procentem przy wypłacie obliczyć się winnym, też Helenę Dyzmańską do dalszego popierania subhastacji pomienionej nieruchomości subrogował, a drugim wyrokiem d. 17 (29) Września 1868 r. zapadłym, powtórny termin do ostatecznego tej nieruchomości przysądzenia wyznaczył na d. 30 Października (11 Listopada) 1868 r., że jednakże termin ten z powodu sporów do skutku nie przyszedł. Przeto Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym d. 3 (15) Stycznia 1869 r. nowy termin do ostatecznego tej nieruchomości przysądzenia, wyznaczył na d. 14 (26) Lutego 1869 r. Następnie z tego powodu nie ukończonych sporów sprzedaż do skutku nie przyszedł, a następnie zeszła z tego świata Helena Dyzmańska; subhastację tę powierają w dalszym ciągu jej sukcesorowi, jako to: 1. Józefa z Dyzmańskich po Jacenty Przybysławskim pozostała wdowa, obywatelka, w Warszawie pod Nr. 497a zamieszkała 2. SS-rowskie Heleny z Dyzmańskich Małgorzewiczowej, jako to: a) Józef Małgorzewicz obywatel z własnych funduszy utrzymujący się w Warszawie pod Nr. 497a zamieszkały, działający w imieniu własnym, oraz jako Kurator usamowolnionego brata swego Władysława Małgorzewicza mianowany Uchwałą Rady Familijnej pod powagą Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału I zapadłą d. 5 (17) Kwietnia 1869 r., b. Władysław Małgorzewicz powyższy

rzeczony obywatel w Warszawie pod Nr. 1587 zamieszkały nieletni, usamowolniony, z dochodów od majątku swego utrzymujący się, w asystencji powyższego rzeczzonego brata swego Józefa Małgorzewicza, jako Kuratora działający; c) Zofia z Małgorzewiczów Alfonsa Helbicha urzędnika kolei żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej żona, nieletnia usamowolniona, w asystencji męża swego jako kuratora dodanego Uchwałą Rady Familijnej pod powagą Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału I. zapadłą d. 2 (14) Grudnia 1867 r., czyli oboje małżonkowie Helbich, w Warszawie pod Nr. 1587 zamieszkały; 3. Stefan Dyzmański, jako jedyny syn i sukcesor po niedy Aleksandrze Dyzmańskim pozostały, właściciel dóbr Janówek w powiecie Węgrowskim położonych w Warszawie pod Nr. 497a zamieszkały; 4. SS-rowskie Kazimierza i Joany z Garczyńskich małżonków Dyzmańskich, jako to: a) Stefan Dyzmański powyż pod Nr. 3 wymieniony, jako główny opiekun nieletniego Kazimierza i Pauliny rodzeństwa Dyzmańskich; b) Józef Swiderski, Naczelnik Sekcji Wydziału Górniczego w Warszawie pod Nr. 2682 zamieszkały, jako powyższych rzeczonych nieletnich przydany opiekun. Wszyscy zaś zamieszkanie prawne do niniejszego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata, w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, obrane mający, który w dalszym ciągu snbhaszczając nieruchomości powyższych rzeczonych ich imieniem popiera, na domaganie się przeto tychże SS-rów Heleny Dyzmańskiej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym d. 2 (14) Października r. b., nowy termin do ostatecznego nieruchomości tej przysądzenia, wyznaczył na d. 10 (22) Listopada r. b. w którym terminie na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w domu pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego w Wydziale I. o godzinie 10 z rana, dopiero rzeczona nieruchomość ostatecznie sprzedana zostanie.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 38,484, jako 2/3 części szacunku wyrokami ustanowionego.

Warszawa d. 4 (16) Października 1869 r.

Rada Dworu, Zgórski.

A że w terminie d. 10 (22) Listopada 1869 roku z powodu sporów sprzedaż nieruchomości do skutku nie przysła, przeto Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym d. 22 Marca (3 Czerwca) r. b. termin nowy do ostatecznego Nieruchomości tej przysądzenia wyznaczył na d. 24 Czerwca (6 Lipca) r. b. w którym terminie na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w domu pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego w Wydziale I. o godzinie 10 z rana, nieruchomość rzeczona ostatecznie sprzedana zostanie. Licytacja zacznie się od sumy rsr. 38,484 jako 2/3 części szacunku wyrokami ustanowionego.

Warszawa d. 27 Maja (8 Czerwca) 1870 r.

Rada Dworu, Zgórski.

N. D. 4345.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 549 A zamieszkały, jako obrońca i o Wilhelma Emmel właściciela nieruchomości Nr. 1350 w Warszawie także zamieszkałego, działającego w imieniu własnym, oraz jako ojca i głównego opiekuna nieletnich Cecylii Elzbiety, Natalji Karoliny, Edwarda Konstantego, Emmy Charlotty, Gustawa Ottona i Stanisława Eugenjusza po dwa imiona mających rodzeństwa Emmelów, po niedy Emmie z Klawów Emmel pozostałych dzieci: 2-o Karola Wilhelma Emmel obywatela w Warszawie pod Nr. 1350 zamieszkałego, wiadomo czyni i ogłasza: iż na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie z dat 24 Października (5 Listopada) 1868 r., 29 Października (10 Listopada) 1869 r., 20 Stycznia (1 Lutego), 19 (31) Marca 1870 r. Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego 18 Lutego (2 Marca) 1869 r. i Rządzącego Senatowi z dnia 22 Września (2 Października) 1869 r., przeciwko Karolowi Klawe obywatelowi, współwłaścicielowi dóbr Kołaczek, w tychże dobrach Okręgu Błońskim zamieszkałemu, Karolinie z Klawów Lejner Wilhelma Lejnera majstra siodlarskiego żonie, w asystencji i z upoważnienia męża działającej, w Warszawie pod Nr. 669 zamieszkałej, zapadłych, sprzedane zostaną w drodze działów dobra ziemskie

KOŁACZEK,

z przyległościami i przynależnościami w Okręgu Błońskim. Powiecie Grodziskim, gminie Wólka Grodziska, parafji Grodzisk, Gubernji Warszawskiej położone, w połowie do spadku po Emmie z Wojskich Klawe pozostałego należące, odległe od miasta Warszawy mil 5, od miasta Grodziska stacji drogi żelaznej Warszawsko Wiedeńskiej werst 7, od miasta Błonia werst 3. Dobra Kołaczek graniczą ze wszystkich stron z wsią Grzybek do dóbr Jaktorowskich należącą, rozległości obejmują móg 96 pretów 299. Obecnie podatki opłacają się w ilości rsr. 70 kop. 82 1/2, rocznie.

Na gruncie dóbr Kołaczek, znajdują się zabudowania następujące:

1. Dom z drzewa długi łokci 21 szeroki 14, wysoki 4 1/2.

2. Dom z drzewa długi łokci 39 1/2 szeroki 14, wysoki 4 1/2.
3. Piwnica murowana słomą kryta.
4. Chlewy i stajnie.
5. Wygódka.
6. Oboza z spichrzem i stajnią.
7. Szopa z drzewa pod gontem.
8. Stodoła z drzewa.
9. Stodoła z balii.
10. Oboza, wozownia i wołownia.
11. Dom drewniany.
12. Młyn wodny Amerykański zwany.

Współwłaścicielami są:

1. Karol Klawe.
2. Karolina Lejner.
3. Dzieci pozostałe po Emmie Emmel, jako to:

a) Karol Wilhelm Emmel pełnoletni.
b) Cecylja Elzbieta.
c) Natalja Karolina.
d) Edward Konstanty.
e) Emma Charlota.
f) Gustaw Otton.
g) Stanisław Eugenjusz nieletni Emmel, których głównym opiekunem jest Wilhelm Emmel, zaś przydanym Karol Klawe, których zamieszkania są wyżej wskazane.

Obszerniejszy opis znajduje się w takse przez biegłych Henryka Maklanowicza, Jana Bogdańskiego i Konstantego Kraszewskiego sporządzonej i w Kancelarii Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydz. III złożonej. Przygotowawcze przysądzenie dóbr Kołaczek w Okręgu Błońskim położonych, odbyło się dnia 19 (31) Maja 1870 r., zaś termin ostatecznego przysądzenia delegowany W. Jałowicki Sędzia wyznaczył na dzień 12 (24) Czerwca r. b. godzinę 1 1/2, z południa, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale III. W terminie tym licytacja zaczęła się od sumy rsr. 13,223.

Warszawa d. 28 Maja (9 Czerwca) 1870 r.

Kajetan Woiwolski, Patron.

N. D. 4349.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w tymże mieście przy ulicy S-to Jerskiej pod Nr. 1779 zamieszkały, w myśl art. 972 i 960 K. P. S., podaje do wiadomości, iż z mocy dwóch wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, a mianowicie: jednego z dnia 11 (23) Lipca 1869 r. na powództwo Fisza Eisenberga w mieście Mszczonowie Okręgu Błońskim zamieszkałego, przeciwko: 1. Matysowi Dymant; 2. Binemowi Eisenberg; 3. SS-rom po niedy Motlu Aurbach, jako to: a) Mirli z Goldbergow, po tymże Motlu Aurbach pozostałej wdowie, w imieniu własnym, oraz jako matce i opiekunce głównej nieletniego Hersza, po niedy Motlu Aurbach pozostałego syna, którego przydanym opiekunem jest Juaka Grünbaum handlujący, wszystkim dotychczas wymienionym w mieście Mszczonowie Okręgu Błońskim zamieszkałym; b) Moszkowi Majerowi Aurbach; c) Icykowi Aurbach; d) Esterze Perli z Aurbachów Izraela Nogacza Kupca żonie, w asystencji męża działającej, czyli obojgu małżonkom Nogacz, wszystkim ad b c) i d) wymienionym, w Łodzi Okręgu Zgierskim zamieszkałym, zapadłego, działu dóbr Dworzno z przyległościami Piotrkowie lit. A, B, C, E. Popiele lit. A, B, oraz dóbr Lutkówka w Okręgu Błońskim Gubernji Warszawskiej położonych, wspólną własność wymienionych wyżej osób stanowiących, nakazującego, oraz drugiego z dnia 9 (21) Października 1869 r. sporządzoną przez biegłych takse zatwierdzającą; i wreszcie dwóch wyroków Sądu Apelacyjnego Królestwa z dat 15 (27) Listopada 1869 r. i 13 (25) Lutego 1870 r. założone przez SS-rów Motla Aurbacha apelację od pierwszego ze wzmiankowanych wyroków odrzucających, sprzedane zostaną w drodze działów w Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 549 przed W. Andrzejem Kokowskim, Sędzią tegoż Trybunału delegowanym:

DOBRA ZIEMSKIE

Dworzno, z przyległościami Piotrkowie lit. A, B, C, E. Popiele A, B, oraz dobra ziemskie Lutkówka w Okręgu Błońskim. Powiecie Grodziskim, Gubernji Warszawskiej, gminie Skuły, parafji Lutkówka położone, od Warszawy mil 8, od Grodziska mil 3, od Błonia mil 4, od Mszczonowa mil 1, a od stacji drogi żelaznej w Rudzie-Guzowskiej o 2 1/2 mil oddalone.

I. Dobra ziemskie Dworzno i Popiele mają rozległości po potrąceniu już gruntów włościańskich i gruntów odprędzonych móg 1,705 pretów 79, a w tej przestrzeni lasu móg 416 pretów 146 miary nowopolskiej, łąk móg 156 pretów 203, gruntów ornych móg 463 pretów 170, nowin po lesie móg 135, zagajników móg 481 pretów 6, resztę zajmują pastwiska, ogrody i zabudowania folwarczne. Grunta dworskie są odseperowane od włościańskich, położenie równe, miejscami pagórkowate z naturalnymi spadkami do odpływu wód; gospodarstwo prowadzi się zwyczajne trzypolowe, z ugiem czy-

stym. Gleba ziemi w ogólności żyzna. Ogólny sprzęt siana dochodzi do 200 wozów parokonných fernalskich, czyli do 2,000 cennarów. Przy domu dworskim w Popielach znajduje się sad fruktowy, zabudowania dworskie oprócz stodoły, gorzelni, słodowni, obozki, części dworu i karczmy w Piotrkowicach murowanych, wszystkie inne są drewniane w stanie dobrym. Dobra te posiadają gorzelnię i młyn wodny.

II. Dobra ziemskie Lutkówka mają rozległości z wyłączeniem gruntów włościańskich i odprędzonych móg 535 pretów 209, miary nowopolskiej, a w tej przestrzeni gruntów ornych móg 315 pretów 182, lasu móg 135 pretów 97, zagajników móg 58 pretów 8, resztę zajmują: ogród, pastwiska i budynki. Grunta dworskie stale odseperowane od włościańskich, położenie równe z naturalnymi spadkami do odpływu wód; gospodarstwo trzypolowe zwyczajne z ugiem w części pastwiskiem. Gleba ziemi w ogólności żyzna lekka. Zupełny brak łąk zastępuje się konczyną. Przy domu dworskim w Lutkówce znajduje się sad fruktowy, zabudowania dworskie oprócz owczarni murowanej, wszystkie drewniane w stanie dobrym.

W terminie pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży rzeczonych dóbr odbytych w dniu 19 (31) Maja 1870 r. wyznaczonym został termin do drugiej publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 30 Czerwca (12 Lipca) 1870 r. godzinę 9 1/2 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie powyżej wskazanym, w Wydziale IV, przed W. Sędzią delegowanym Andrzejem Kokowskim. Sprzedaż dóbr Dworzno, Popiele i Lutkówka odbędzie się łącznie, a licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 52,800, jako ogólnego szacunku dwoma takсами biegłych wykrytego.

Blizsze objaśnienia i warunki sprzedaży przejrane być mogą w Kancelarii W. Podpisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału IV, w Warszawie pod Nr. 549 istniejącej, oraz u podpisanego działu popierającego Patrona, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 22 Maja 3 Czerwca 1870 r.

Stanisław Rytward, Patron.

N. D. 4325. Komisarz Administracyjny

Cyркулу 9 i 10, Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawne zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich nieruchomości, a mianowicie: meble różne, naczyńia kuchenne i gospodarskie, wagi, zegary, świecznik i t. p. przedmioty w dniu 9 (21) Czerwca 1870 roku o godzinie 12 tej w południe, na targu publicznym S. Aleksandra, przez licytację gotowe pieniądze więcej dajacemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 27 Maja 8 Czerwca 1870 r.

Sesenko.

N. D. 4326. Komisarz Administracyjny

Cyркулу 4, 5 i 6, Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawne zajęte na satysfakcję komornego nieruchomości, a mianowicie: fortepian palisandrowy, kanapa i krzesła palisandrowe, w dniu 15 (27) Czerwca 1870 r. o godzinie 11 z rana w domu Nr. 2382 przy ulicy Nowolipki przez licytację gotowe pieniądze więcej dajacemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 23 Maja 9 Czerwca 1870 r.

Dobronski.

N. D. 4377. Prawne zajęte nieruchomości w

ogrzekacji sąłowej, to jest: zegar stolowy, szafki jesionowe, kroszarki, spodnie beżowe i t. p., w dniu 2 (14) Czerwca r. b. o godzinie 10-iej z rana, w Ryuku Starego Miasta, meble jesionowe, machoniowe, sosnowe, oraz dywan; w tymże samym dniu b. m. i roku o godzinie 12 w południe w Ryuku Starego Miasta, łózka, szafki, stoły, stoliki sosnowe i dwa surduty liberyjne, w dniu 5 (17) Czerwca r. b. o godzinie 10-iej z rana, na targu przed Trzema Krzyżami w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Warszawa dnia 1 (13) Czerwca 1870 r.

A. Gawryłow, Komornik.

N. D. 4344. W dniu 5 (17) Czerwca r. b.

o godzinie 10 rano: dwa bilardy, lustro, stoliki i t. p. na targu Grodziskim, o godzinie 11 rano meble machoniowe i jesionowe na targu pod 3-ma Krzyżami w Warszawie i o godzinie 12-iej w południe, meble jesionowe, zegar, lustra, na targu Wołowy zwanym w Pradze pod Warszawą, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Popławski, Komornik.

N. D. 4348. Licytacja na meble, sprzęty, naczyńia, pomarańczowe drzewa, rośliny

orankierne i rozmaite ruchomości w folwarku Dobrzelinie (przy stacji Pniewy) odbywać się będzie także w pałacu dnia 4 i 5 Lipca n. s. w Poniedziałek i we Wtorek.

Dyrektor, M. Pawliszczew.

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Доволено Цензурою.